

Den Europæiske Unions Tidende

C 282

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang

24. september 2011

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2011/C 282/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 269 af 10.9.2011	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2011/C 282/02	Sag C-308/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 20. juni 2011 — Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH mod John O. Butler GmbH	2
2011/C 282/03	Sag C-310/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 20. juni 2011 — Grattan plc mod The Commissioners of Her Majestys Revenue & Customs	2

DA

Pris:
4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 282/04	Sag C-321/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil A Coruña (Spanien) den 28. juni 2011 — Germán Rodríguez Cachafeiro og María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor mod Iberia Líneas Aéreas de España S.A.	3
2011/C 282/05	Sag C-323/11: Sag anlagt den 22. juni 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark	3
2011/C 282/06	Sag C-324/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Legfelsőbb Bíróság (Ungarn) den 29. juni 2011 — Gábor Tóth mod Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága som retlig efterfølger til Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kiheleyezett Hatósági Osztály	3
2011/C 282/07	Sag C-331/11: Sag anlagt den 30. juni 2011 — Kommissionen mod Slovakiet	4
2011/C 282/08	Sag C-334/11 P: Appel iværksat den 29. juni 2011 af Lancôme parfums et beauté & Cie til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 14. april 2011 i sag T-466/08 — Lancôme parfums et beauté & Cie mod KHIM — Focus Magazin Verlag GmbH	4
2011/C 282/09	Sag C-348/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal d'instance de Paris (Frankrig) den 4. juli 2011 — Thomson Sales Europe SA mod Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)	5
2011/C 282/10	Sag C-349/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance de Liège (Belgien) den 4. juli 2011 — Auditeur de travail mod Yangwei SPRL	5
2011/C 282/11	Sag C-350/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te (Belgien) Antwerpen den 4. juli 2011 — Argenta Spaarbank NV mod Belgische Staat	6
2011/C 282/12	Sag C-351/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) den 4. juli 2011 — KGH Belgium NV mod Belgische Staat	6
2011/C 282/13	Sag C-354/11 P: Appel iværksat den 6. juli 2011 af Maurice Emram til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 10. maj 2011 i sag T-187/10 — Emram mod KHIM	7
2011/C 282/14	Sag C-355/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) den 6. juli 2011 — G. Brouwer mod Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie	8
2011/C 282/15	Sag C-360/11: Sag anlagt den 8. juli 2011 — Europa-Kommissionen mod Reino de España	8
2011/C 282/16	Sag C-361/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Haarlem (Nederlandene) den 8. juli 2011 — Hewlett-Packard Europe BV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat	9
2011/C 282/17	Sag C-362/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira (Portugal) den 8. juli 2011 — Serafim Gomes Oliveira mod Lusitânia — Companhia de Seguros, SA	9

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 282/18	Sag C-365/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa (Portugal) den 8. juli 2011 — João Nuno Esteves Coelho dos Santos mod TAP Portugal 10	10
2011/C 282/19	Sag C-367/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Belgien) den 11. juli 2011 — Déborah Prete mod Office national de l'emploi 10	10
2011/C 282/20	Sag C-368/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italien) den 11. juli 2011 — straffesag mod Raffaele Arrichiello 11	11
2011/C 282/21	Sag C-369/11: Sag anlagt den 12. juli 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik 11	11
2011/C 282/22	Sag C-371/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Gent (Belgien) den 13. juli 2011 — Punch Graphix Prepress Belgium NV mod Belgische Staat 11	11
2011/C 282/23	Sag C-372/11 P: Appel iværksat den 14. juli 2011 af Power-One Italy SpA til prøvelse af Rettens kendelse (Sjette Afdeling) af 24. maj 2011 i sag T-489/08, Power-One Italy SpA mod Europa-Kommissionen 12	12
2011/C 282/24	Sag C-374/11: Sag anlagt den 13. juli 2011 — Europa-Kommissionen mod Irland 13	13
2011/C 282/25	Sag C-375/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 15. juli 2011 — Belgacom SA, Mobistar SA og KPN Group Belgium SA mod État belge 13	13
2011/C 282/26	Sag C-384/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel (Belgien) den 19. juli 2011 — Tate & Lyle Investments Ltd. mod Belgischer Staat, anden part i sagen: Syral Belgium NV 14	14
2011/C 282/27	Sag C-392/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 25. juli 2011 — Field Fisher Waterhouse LLP mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs 14	14
2011/C 282/28	Sag C-393/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 25. juli 2011 — Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas mod Antonella Bertazzi m.fl. 15	15
2011/C 282/29	Sag C-396/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Constanța (Rumænien) den 27. juli 2011 — straffesag mod Ciprian Vasile Radu 15	15

Retten

2011/C 282/30	Sag T-264/09: Rettens kendelse af 30. juni 2011 — Tecnoprocess mod Kommissionen og EU-delegationen i Marokko (Passivitetssøgsmål — opfordring til at handle — afvisning — erstatningssøgsmål — årsagsforbindelse — skade — sagen åbenbart ugrundet) 17	17
2011/C 282/31	Sag T-275/09: Rettens kendelse af 4. juli 2011 — Sepracor Pharmaceuticals mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — humanmedicinske lægemidler — aktivt stof eszopiclone — markedsførings-tilladelse — manglende anerkendelse som nyt aktivt stof — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning) 17	17

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 282/32	Sag T-351/09: Rettens kendelse af 7. juli 2011 — Acetificio Marcello de Nigris mod Kommissionen (Annulationsøgsmål — registrering af en beskyttet geografisk betegnelse — ikke individuelt berørt — afvisning)	17
2011/C 282/33	Sag T-367/09: Rettens kendelse af 30. juni 2011 — Tecnoprocess mod Kommissionen (Passivitetsøgsmål — opfordring til at handle — åbenbart afvisningsgrundlag — erstatningsøgsmål — årsagsforbindelse — sagen åbenbart ugrundet)	18
2011/C 282/34	Sag T-403/09: Rettens kendelse af 30. juni 2011 — Tecnoprocess mod Kommissionen (Erstatningsøgsmål — uberettiget berigelse — stævning — formkrav — afvisning)	18
2011/C 282/35	Sag T-454/09 P: Rettens kendelse af 28. juni 2011 — Van Arum mod Parlamentet (Appel — personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — bedømmelsesrapport — bedømmelsesåret 2005 — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	18
2011/C 282/36	Sag T-4/10: Rettens kendelse af 30. juni 2011 — Al Saadi mod Kommissionen (Sagsøgers dødsfald — retssuccessorernes manglende videreførelse af sagen — uforment at træffe afgørelse)	19
2011/C 282/37	Sag T-13/10: Rettens kendelse af 14. juli 2011 — Goutier mod KHIM — Rauch (ARANTAX) (EF-varemærker — indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelsen — uforment at træffe afgørelse)	19
2011/C 282/38	Sag T-252/10: Rettens kendelse af 30. juni 2011 — Cross Czech mod Kommissionen (Annulationsøgsmål — sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration — skrivelse, der bekræfter konklusionerne i en revisionsrapport og informerer om den følgende procedure — denne skrives kontraktmæssige og ikke beslutningsmæssige karakter — afvisning)	19
2011/C 282/39	Sag T-366/10 P: Rettens kendelse af 15. juli 2011 — Marcuccio mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — ansvar uden for kontraktforhold — godtgørelse af sagsomkostninger — indsigelse om at der verserer en parallel sag — procedurefejl — ret til forsvar — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	20
2011/C 282/40	Sag T-393/10 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 13. april 2011 — Westfälische Drahtindustrie m.fl. mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — konkurrence — kommissionsbeslutning, hvorved der pålægges en bøde — bankgaranti — begæring om udsættelse af gennemførelse)	20
2011/C 282/41	Sag T-398/10 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 15. juli 2011 — Fapricela mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — konkurrence — kommissionsbeslutning, hvorved der pålægges en bøde — bankgaranti — begæring om udsættelse af gennemførelse — økonomisk tab — ingen usædvanlige omstændigheder — manglende uopsættelighed)	20
2011/C 282/42	Sag T-450/10 P: Rettens kendelse af 18. juli 2011 — Marcuccio mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — rimelig frist for at fremsætte et erstatningskrav — for sent fremsat — appel, der delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	21

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 282/43	Sag T-451/10: Rettens kendelse af 21. juli 2011 — Fuchshuber Agrarhandel mod Kommissionen (Erstatningssøgsmål — fælles landbrugspolitik — løbende licitationer med henblik på videresalg af korn på EF's marked — Kommissionens kontrolbeføjelse — åbenbart kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, der tillægger borgerne rettigheder — sagen åbenbart ugrundet) 21	21
2011/C 282/44	Sag T-142/11: Rettens kendelse af 6. juli 2011 — SIR mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire — de omhandlede personers sletning af listen — annullationssøgsmål — uforment at træffe afgørelse) 21	21
2011/C 282/45	Sag T-160/11: Rettens kendelse af 6. juli 2011 — Petroci mod Rådet (Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire — fjernelse fra listen over berørte personer — annullationssøgsmål — uforment at træffe afgørelse) 22	22
2011/C 282/46	Sag T-187/11 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 14. juli 2011 — Trabelsi m.fl. mod Rådet (Særlige rettergangsformer — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien — indefrysning af pengemidler — begæring om udsættelse af gennemførelse og om anordning af foreløbige forholdsregler — manglende uopsættelighed) 22	22
2011/C 282/47	Sag T-213/11 P: Rettens kendelse af 15. juli 2011 — Personalerepræsentationen ved EIB m.fl. mod Böhmcke (Appel — personalesag — begæring om tilladelse til at intervenere ved personaleretten — beregning af frist — forsinkelse) 23	23
2011/C 282/48	Sag T-292/11 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. juli 2011 — Cemex m.fl. mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — konkurrence — begæring om oplysninger — artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1/2003 — begæring om udsættelse af gennemførelse — manglende uopsættelighed) 23	23
2011/C 282/49	Sag T-293/11 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. juli 2011 — Holcim (Tyskland) og Holcim mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — konkurrence — begæring om oplysninger — artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1/2003 — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed) 23	23
2011/C 282/50	Sag T-296/11 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. juli 2011 — Cementos Portland Valderrivas mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — konkurrence — begæring om oplysninger — artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1/2003 — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed) 24	24
2011/C 282/51	Sag T-302/11 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. juli 2011 — HeidelbergCement mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — konkurrence — begæring om oplysninger — artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1/2003 — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed) 24	24
2011/C 282/52	Sag T-317/11 P: Appel iværksat den 14. juni 2011 af Ioannis Vakalis til prøvelse af Personalerettens dom af 13. april 2011 i sag F-38/10, Vakalis mod Kommissionen 24	24
2011/C 282/53	Sag T-340/11: Sag anlagt den 23. juni 2011 — Régie Networks og NRJ Global mod Kommissionen 25	25

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 282/54	Sag T-359/11: Sag anlagt den 7. juli 2011 — Makhlouf mod Rådet	25
2011/C 282/55	Sag T-364/11: Sag anlagt den 12. juli 2011 — Arla Foods mod KHIM — Artax (Lactofree)	26
2011/C 282/56	Sag T-365/11 P: Appel iværksat den 5. juli 2011 af AO til prøvelse af Personalerettens kendelse af 4. april 2011 i sag F-45/10, AO mod Kommissionen	27
2011/C 282/57	Sag T-367/11: Sag anlagt den 4. juli 2011 — Lyder Enterprises mod EF-Sortsmyndigheden (CPVO) — Liner Plants NZ (1993) (Southern Splendour)	28
2011/C 282/58	Sag T-368/11: Sag anlagt den 8. juli 2011 — Polyelectrolyte Producers Group m.fl. mod Kommissionen	28
2011/C 282/59	Sag T-369/11: Sag anlagt den 5. juli 2011 — Diadikasia Symboloi Epicheiriseon mod Kommissionen m.fl.	29
2011/C 282/60	Sag T-380/11: Sag anlagt den 15. juli 2011 — Palirria Souliotis mod Kommissionen	29
2011/C 282/61	Sag T-382/11: Sag anlagt den 15. juli 2011 — Pigui mod Kommissionen	30
2011/C 282/62	Sag T-383/11: Sag anlagt den 21. juli 2011 — Makhlouf mod Rådet	30
2011/C 282/63	Sag T-384/11: Sag anlagt den 22. juli 2011 — Safa Nicu Sepahan mod Rådet	31
2011/C 282/64	Sag T-385/11: Sag anlagt den 21. juli 2011 — BP Products North America mod Rådet	32
2011/C 282/65	Sag T-387/11: Sag anlagt den 22. juli 2011 — Nitrogénművek Vegyipari mod Kommissionen	32
2011/C 282/66	Sag T-388/11: Sag anlagt den 22. juli 2011 — Deutsche Post mod Kommissionen	33
2011/C 282/67	Sag T-389/11: Sag anlagt den 18. juli 2011 — Guccio Gucci mod KHIM — Chang Qing Qing (GUDDY)	34
2011/C 282/68	Sag T-393/11: Sag anlagt den 26. juli 2011 — Masottina mod KHIM — Bodegas Cooperativas de Alicante (CA' MARINA)	35
2011/C 282/69	Sag T-395/11: Sag anlagt den 26. juli 2011 — Elti mod Den Europæiske Unions delegation i Montenegro	35
2011/C 282/70	Sag T-397/11: Sag anlagt den 26. juli 2011 — Symfiliosi mod FRA	36
2011/C 282/71	Sag T-399/11: Sag anlagt den 29. juli 2011 — Banco Santander og Santusa mod Kommissionen ...	36
2011/C 282/72	Sag T-400/11: Sag anlagt den 29. juli 2011 — Altadis mod Kommissionen	37

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 282/73	Sag T-401/11 P: Appel iværksat den 27. juli 2011 af Livio Missir Mamachi di Lusignano til prøvelse af Personalerettens dom af 12. maj 2011 i sag F-50/09, Livio Missir Mamachi di Lusignano mod Kommissionen	38
2011/C 282/74	Sag T-402/11: Sag anlagt den 29. juli 2011 — Preparados Alimenticios del Sur mod Kommissionen	39
2011/C 282/75	Sag T-405/11: Sag anlagt den 29. juli 2011 — Axa Mediterranean mod Kommissionen	40
2011/C 282/76	Sag T-406/11: Sag anlagt den 29. juli 2011 — Prosegur Compañía de Seguridad mod Kommissionen	40
2011/C 282/77	Sag T-407/11: Sag anlagt den 26. juli 2011 — SRF mod Rådet	41
2011/C 282/78	Sag T-412/11: Sag anlagt den 28. juli 2011 — Maharishi Foundation mod KHIM (TRANSCENDENTAL MEDITATION)	41
2011/C 282/79	Sag T-418/11 P: Appel iværksat den 3. august 2011 af Carlo De Nicola til prøvelse af Personalerettens dom af 28. juni 2011 i sag F-49/10, De Nicola mod EIB	42
2011/C 282/80	Sag T-419/11: Sag anlagt den 29. juli 2011 — Ellinika Touristika Akinita mod Kommissionen	43
2011/C 282/81	Sag T-421/11: Sag anlagt den 6. august 2011 — Qualitest FZE mod Rådet	44
2011/C 282/82	Sag T-424/11: Sag anlagt den 4. august 2011 — Cementos Molins mod Kommissionen	44
2011/C 282/83	Sag T-425/11: Sag anlagt den 3. august 2011 — Den Helleniske Republik mod Kommissionen	45
2011/C 282/84	Sag T-426/11: Sag anlagt den 1. august 2011 — Maharishi Foundation mod KHIM (MÉDITATION TRANSCENDANTALE)	46
2011/C 282/85	Sag T-429/11: Sag anlagt den 4. august 2011 — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria mod Kommissionen	46
2011/C 282/86	Sag T-430/11: Sag anlagt den 4. august 2011 — Telefónica mod Kommissionen	47
2011/C 282/87	Sag T-431/11: Sag anlagt den 4. august 2011 — Iberdrola mod Kommissionen	47
2011/C 282/88	Sag T-434/11: Sag anlagt den 3. august 2011 — Europäisch-Iranische Handelsbank mod Rådet	48
2011/C 282/89	Sag T-173/10: Rettens kendelse af 14. juli 2011 — Apotheke DocMorris mod KHIM (Gengivelse af et grønt kors)	48

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 282/90	Sag T-196/10: Rettens kendelse af 14. juli 2011 — Apotheke DocMorris mod KHIM — (Gengivelse af et grønt og et hvidt kors)	49
2011/C 282/91	Sag T-491/10: Rettens kendelse af 12. juli 2011 — SNCF mod KHIM — Infotrafic (infotrafic)	49
Retten for EU-Personalesager		
2011/C 282/92	Sag F-46/09: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 5. juli 2011 — V mod Parlamentet (Personalesag — kontraktansat — ansættelsesvilkår — fysisk egnethed — lægeundersøgelse i forbindelse med ansættelsen — beskyttelse af fysiske personer med hensyn til behandling af personoplysninger — lægens tavshedspligt — overførsel af lægelige oplysninger mellem institutioner — retten til respekt for privatlivet)	50
2011/C 282/93	Sag F-116/10: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 20. juli 2011 — Gozi mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — bistandspligt — vedtægts artikel 24 — godtgørelse af advokat-omkostninger afholdt inden for rammerne af en straffesag for en national ret)	50
2011/C 282/94	Sag F-73/10: Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 5. juli 2011 — Coedo Suárez mod Rådet (Personalesag — tjenestemænd — erstatningssøgsmål — stiltiende afvisning af ansøgningen om erstatning, efterfulgt af et udtrykkeligt afslag på nævnte ansøgning — for sen indgivelse af den forudgående klage over den stiltiende afvisning — afvisning)	50
2011/C 282/95	Sag F-38/11: Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 5. juli 2011 — Alari mod Parlamentet (Personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2009 — interinstitutionel overførsel i det forfremmelsesår, hvor tjenestemanden ville være blevet forfremmet i hans oprindelige institution — den institution, der har kompetence til at afgøre, om den overførte tjenestemand skal forfremmes)	51
2011/C 282/96	Sag F-41/11: Sag anlagt den 19. juli 2011 — ZZ mod Kommissionen	51
2011/C 282/97	Sag F-66/11: Sag anlagt den 12. juli 2011 — ZZ mod Kommissionen	51
2011/C 282/98	Sag F-68/11: Sag anlagt den 15. juli 2011 — ZZ mod Kommissionen	52
2011/C 282/99	Sag F-69/11: Sag anlagt den 20. juli 2011 — ZZ mod Revisionsretten	52
2011/C 282/100	Sag F-70/11: Sag anlagt den 21. juli 2011 — ZZ mod Kommissionen	52
2011/C 282/101	Sag F-73/11: Sag anlagt den 25. juli 2011 — ZZ mod Kommissionen	53
2011/C 282/102	Sag F-31/07 RENV: Kendelse afsagt af Personaleretten den 19. juli 2011 — Putterie mod Kommissionen	53

IV

*(Oplysninger)*OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2011/C 282/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 269 af 10.9.2011

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 252 af 27.8.2011

EUT C 238 af 13.8.2011

EUT C 232 af 6.8.2011

EUT C 226 af 30.7.2011

EUT C 219 af 23.7.2011

EUT C 211 af 16.7.2011

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 20. juni 2011 — Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH mod John O. Butler GmbH

(Sag C-308/11)

(2011/C 282/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH

Sagsøgt: John O. Butler GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan man til definition af begrebet »farmakologisk virkning« i artikel 1, nr. 2, litra b), i direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 2004/27/EF ⁽²⁾, anvende retningslinjen »Medical Devices: Guidance Document« — der er udviklet under Kommissionens ledelse til sontring mellem lægemidler og medicinsk udstyr — hvorefter der hertil kræves en reaktion mellem molekylerne i det pågældende stof og en cellestruktur, almindeligvis betegnet som receptor, hvilket enten udløser en direkte reaktion eller blokerer for virkningen af en anden agens?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, spørges: Forudsætter begrebet farmakologisk virkning, at der sker en reaktion mellem molekylerne i det pågældende stof og cellestruktur hos brugeren, eller er det tilstrækkeligt, at der sker en reaktion mellem det pågældende stof og en cellestruktur, som ikke hører til menneskelegemet?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, eller såfremt ingen af de to foreslåede definitioner kommer i betragtning, spørges: Hvilken anden definition skal da anvendes i stedet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF af 31.3.2004 om ændring af direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EUT L 136, s. 34).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 20. juni 2011 — Grattan plc mod The Commissioners of Her Majestys Revenue & Customs

(Sag C-310/11)

(2011/C 282/03)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Grattan plc

Sagsøgt: The Commissioners of Her Majestys Revenue & Customs

Præjudicielt spørgsmål

Har en afgiftspligtig person for perioden før den 1. januar 1978 en ret, der har direkte virkning, i henhold til artikel 8, litra a), i Rådets andet direktiv af 11. april 1967 (67/228/EØF ⁽¹⁾) og/eller principperne om afgiftsneutralitet og ligebehandling til at behandle beskatningsgrundlaget for en levering af varer som nedsat med tilbagevirkende kraft, når leveringsens modtager efter varernes leveringstidspunkt modtog en kredit fra leverandøren, som modtageren derefter valgte enten at modtage som en betaling af penge eller som en kredit for beløb, der skyldtes leverandøren for leveringer af varer, der allerede havde fundet sted, til modtageren?

⁽¹⁾ Rådets andet direktiv 67/228/EØF af 11.4.1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystemets struktur og de nærmere regler for dets anvendelse (EFT 1967, s. 14).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil A Coruña (Spanien) den 28. juni 2011 — Germán Rodríguez Cachafeiro og María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor mod Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

(Sag C-321/11)

(2011/C 282/04)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil A Coruña (Spanien)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Germán Rodríguez Cachafeiro og María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor

Sagsøgt: Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

Præjudicielt spørgsmål

Kan man i begrebet boardingafvisning i artikel 2, litra j), sammenholdt med artikel 3, stk. 2, og med artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾, indlæse det forhold, at det transporterende luftfartsselskab afviser boarding, fordi første del af den flyvning, passagererne har billet til, er forsinket, hvilket kun kan tilskrives selskabet selv, der fejlagtigt forudser, at passagererne ikke når frem til den anden flyvning, på hvilken luftfartsselskabet har tilladt, at deres pladser optages af andre passagerer?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EFT L 46, s.1).

Sag anlagt den 22. juni 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark

(Sag C-323/11)

(2011/C 282/05)

Processprog: dansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved I. Hadjiyiannis og U. Nielsen, befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Danmark

Påstande

— det fastslås, at Danmark har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽¹⁾ af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Unionens vandpolitiske foranstaltninger, ved ikke

at offentliggøre de endelige vandområdeplaner senest den 22. december 2009 og ved ikke at sende deres kopi til Kommissionen senest den 22. marts 2010, og under alle omstændigheder ved ikke at have underrettet Kommissionen herom.

— Kongeriget Danmark tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det bestemmes i direktivets artikel 13, stk. 1, 2 og 6, at medlemsstaterne skal vedtage de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet senest den 22. december 2009, og at de skal sende deres kopi til Kommissionen senest den 22. marts 2010.

Da Kommissionen ikke råder over andre oplysninger, der giver den mulighed for at fastslå, at de nødvendige bestemmelser er vedtaget, må Kommissionen gå ud fra, at Danmark endnu ikke har vedtaget disse bestemmelser og dermed har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivet.

⁽¹⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Legfelsőbb Bíróság (Ungarn) den 29. juni 2011 — Gábor Tóth mod Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága som retlig efterfølger til Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kiheleyezett Hatósági Osztály

(Sag C-324/11)

(2011/C 282/06)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Legfelsőbb Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gábor Tóth

Sagsøgt: Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága som retlig efterfølger til Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kiheleyezett Hatósági Osztály

Præjudicielle spørgsmål

1) Er en retlig fortolkning, hvorefter modtageren af en faktura er udelukket fra udøvelse af fradragsretten, når fakturaudstederens licens til at drive enkeltmandsvirksomhed er blevet inddraget af de kommunale myndigheder inden opfyldelsen af kontrakten eller udstedelsen af fakturaen, i strid med princippet om afgiftsneutralitet (artikel 9 i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ om det fælles merværdiafgiftssystem)?

- 2) Kan den omstændighed, at indehaveren af enkeltmandsvirksomheden, som har udstedt fakturaen, ikke har anmeldt de arbejdstagere, som den pågældende beskæftiger, til myndighederne (dvs. at de udfører »sort arbejde«), og at skattemyndighederne derfor har konstateret, at indehaveren af enkeltmandsvirksomheden »ikke råder over anmeldt arbejdskraft«, henset til princippet om afgiftsneutralitet være til hinder for, at modtageren af fakturaen kan udøve fradragsretten?
- 3) Kan modtageren af fakturaen anses for at udvise forsømmelighed ved ikke at undersøge, om der består et retsforhold mellem de arbejdstagere, som er beskæftiget på arbejdsstedet, og udstederen af fakturaen, eller om sidstnævnte har opfyldt sine skattemæssige oplysningsforpligtelser og øvrige forpligtelser med hensyn til disse arbejdstagere? Kan en sådan adfærd anses for at udgøre en objektiv omstændighed, som viser, at modtageren af fakturaen vidste eller burde vide, at den pågældende deltog i en transaktion, der indebar momssvig?
- 4) Kan den nationale ret henset til princippet om afgiftsneutralitet tage førnævnte omstændigheder i betragtning, når den ud fra en samlet bedømmelse når frem til den konklusion, at den økonomiske transaktion ikke har fundet sted mellem de personer, som er angivet i fakturaen?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Sag anlagt den 30. juni 2011 — Kommissionen mod Slovakiet

(Sag C-331/11)

(2011/C 282/07)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Marghelis og A. Tokár, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Slovakiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra a), b) og c), i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (¹), idet den har tilladt opretholdelse af driften af affaldsdepotet Zilina — Povazsky Chlmec uden en overgangsplan for affaldsdepotet, og uden at der er truffet en endelig afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt dette affaldsdepot kan fortsætte sine aktiviteter på grundlag af en godkendt overgangsplan.
- Den Slovakiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Affaldsdepotet Zilina — Povazsky Chlmec er i drift, uden at der er fremlagt en overgangsplan, og uden at eventuelle tilpasninger på grundlag af overgangsplanen er blevet godkendt. Kommissionen nedlægger således påstand om, at Domstolen fastslår, at Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra a), b) og c), i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, idet den har tilladt opretholdelse af driften af affaldsdepotet Zilina — Povazsky Chlmec uden en overgangsplan for affaldsdepotet, og uden at der er truffet en endelig afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt dette affaldsdepot kan fortsætte sine aktiviteter på grundlag af en godkendt overgangsplan.

(¹) EFT L 182, s. 1.

Appel iværksat den 29. juni 2011 af Lancôme parfums et beauté & Cie til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 14. april 2011 i sag T-466/08 — Lancôme parfums et beauté & Cie mod KHIM — Focus Magazin Verlag GmbH

(Sag C-334/11 P)

(2011/C 282/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Lancôme parfums et beauté & Cie (ved Rechtsanwältin A. von Mühlendahl og J. Pagenberg)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Focus Magazin Verlag GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 14. april 2011 i sag T-466/08 ophæves og afgørelse truffet den 29. juli 2008 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret i sag R 1796/2007-1 annulleres.
- Harmoniseringskontoret og intervenienten tilpligtes at betale de omkostninger, der er opstået i forbindelse med sagen for appelkammeret, Retten og Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at den appellerede dom skal annulleres, fordi Retten har tilsidesat varemærkeforordningens artikel 43, stk. 2 og 3, og retligt fejlagtigt har fastslået, at femårsperioden efter registreringen, inden for hvilken der skulle gøres reel brug af det ældre tyske varemærke FOCUS, som indsigelsen mod varemærkeregistreringsansøgningen for ACNO FOCUS støttes på, i den omtvistede sag først begyndte at løbe den 13. januar 2004.

Appellanten anfægter ikke, at der er risiko for forveksling. Appellanten er ganske vist ikke enig i denne opfattelse, men Retten har for så vidt ikke begået en retlig fejl.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal d'instance de Paris (Frankrig) den 4. juli 2011 — Thomson Sales Europe SA mod Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

(Sag C-348/11)

(2011/C 282/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal d'instance de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Thomson Sales Europe SA

Sagsøgt: Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er OLAF's undersøgelse i Thailand, der blev indledt på grundlag af bestemmelserne om præferenceoprindelse, ugyldig som stridende mod folkeretten, nemlig princippet om fuldstændig suverænitet, og mod erklæringen om, at der ikke må ske indblanding i staternes indre anliggender, og om beskyttelsen af deres uafhængighed og suverænitet, afgivet af FN's generalforsamling den 21. december 1965?
- 2) Er OLAF's undersøgelse i Thailand, der blev indledt på grundlag af bestemmelserne om præferenceoprindelse, ugyldig, når OLAF — som i denne sag — ikke strengt har overholdt bestemmelserne i artikel 94 i forordningen om EF-toldkodeksens gennemførelse?
- 3) Er OLAF's undersøgelse i Thailand ugyldig, og kan de oplysninger, som OLAF indsamlede under undersøgelsen, anvendes til at så tvivl om oprindelsen ifølge almindelige regler, når

— der blev anmodet om oplysningerne i forbindelse med en undersøgelse præferenceoprindelsen,

— OLAF tilsidesatte fællesskabslovgivningen, navnlig forordning (EF) nr. 1073/1999 ⁽¹⁾, da bl.a. OLAF ikke »i tredjelande« handlede »i overensstemmelse med de gældende samarbejdsaftaler«,

— den kompetente lokale myndighed ikke retligt forpligtede sig til, at yde bistand,

— de indhentede oplysninger ikke blev meddelt med samtykke fra den kompetente lokale myndighed eller under iagttagelse af deres nationale bestemmelser om overførsel af personoplysninger til tredjelande, og

— undersøgelsen blev gennemført officielt i al fortrolighed og uden overholdelse af retten til forsvar?

- 4) Er Rådets forordning (EF) nr. 710/95 af 27. marts 1995 — om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af farvefjernsynsmodtagere med oprindelse i Malaysia, Den Kinesiske Folkerepublik, Republikken Korea, Singapore og Thailand ⁽²⁾ og om endelig opkrævning af midlertidig told — samt Rådets ændringsforordning nr. 2584/98 af 27. november 1998 ⁽³⁾ ugyldige, fordi anvendelsen af nedsættelsen til 0 ved beregningen af den vægtede gennemsnitlige dumpingmargen ikke blev nævnt, hverken i betragtningerne hertil eller i betragtningerne til den tidligere forordning, Kommissionens forordning (EF) nr. 2376/94 af 27. september 1994 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af farvefjernsynsmodtagere med oprindelse i Malaysia, Den Kinesiske Folkerepublik, Republikken Korea, Singapore og Thailand ⁽⁴⁾?

- 5) Er Rådets forordning (EF) nr. 710/95 af 27. marts 1995 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af farvefjernsynsmodtagere med oprindelse i Malaysia, Den Kinesiske Folkerepublik, Republikken Korea, Singapore og Thailand og om endelig opkrævning af midlertidig told — samt Rådets ændringsforordning nr. 2584/98 af 27. november 1998 ugyldige, for så vidt som Rådet for Den Europæiske Union med henblik på at fastsætte dumpingmargenen for den af undersøgelsen omfattede vare anvendte den metode, hvorved negative dumpingmargener blev nedsat til 0 for hver af de pågældende varetyper?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25.5.1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 73, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 324, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 255, s. 50.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance de Liège (Belgien) den 4. juli 2011 — Auditeur de travail mod Yangwei SPRL

(Sag C-349/11)

(2011/C 282/10)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Auditeur de travail

Sagsøgt: Yangwei SPRL

Præjudicielt spørgsmål

Skal § 5, stk. 1, litra a), i rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS og vedlagt som bilag til Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS ⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning, der fastsætter:

- en pligt til at opbevare en kopi af deltidsansættelseskontrakten eller et uddrag med angivelse af arbejdstimer, personoplysninger samt parternes underskrift på det sted, hvor arbejdsregulativet er tilgængeligt (programlovens artikel 157)
- et krav om, at arbejdsperiodens begyndelse til enhver tid skal kunne fastslås (programlovens artikel 158)
- en pligt for arbejdsgiveren til at give arbejdstageren meddelelse om skiftende arbejdstider med fem dages varsel, krav om, at meddelelsen skal offentliggøres om morgenen og indeholde oplysning om hver enkelt deltidsansattes arbejds-skema, samt krav om, at meddelelsen skal opbevares i en periode på et år (programlovens artikel 159)
- en pligt for den arbejdsgiver, der beskæftiger deltidsansatte, til at føre et dokument, der indeholder oplysning om enhver fravigelse fra den arbejdstid, der er nævnt i artikel 157-159 (programlovens artikel 160), samt pligt til at føre dokumentet i overensstemmelse med bestemmelserne i programlovens artikel 161?

⁽¹⁾ EFT 1998 L 14, s. 9.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te (Belgien) Antwerpen den 4. juli 2011
— Argenta Spaarbank NV mod Belgische Staat

(Sag C-350/11)

(2011/C 282/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Argenta Spaarbank NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 43 EF til hinder for en national skatteretlig bestemmelse, ifølge hvilken et i Belgien ubegrænset skattepligtigt selskab ved fastsættelsen af selskabets skattepligtige overskud ikke kan foretage fradrag for risikovillig kapital med et beløb svarende til den positive forskel mellem på den ene side den bogførte nettoværdi af aktiverne i de driftssteder, den skattepligtige opretholder i en anden af Den Europæiske Unions medlemsstater, og på den anden side den samlede mængde af passiver, som kan henregnes til disse driftssteder, hvorimod selskabet kan foretage et sådant fradrag, når denne positive forskel kan henregnes til et driftssted, der er beliggende i Belgien?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) den 4. juli 2011
— KGH Belgium NV mod Belgische Staat

(Sag C-351/11)

(2011/C 282/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KGH Belgium NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 217, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) fortolkes således, at medlemsstaterne ved fastlæggelsen af bestemmelser om bogføring af afgiftsbeløbene kan indskrænke sig til at gennemføre nationale retsfor skrifter, hvorefter det blot bestemmes, at

- der ved »bogføring« i henhold til disse nationale retsfor skrifter skal forstås »indskrivning af det til en toldskyld svarende afgiftsbeløb i regnskabsregistre eller på anden måde« — i det foreliggende tilfælde den almindelige told- og afgiftslovs artikel 1, nr. 6, samordnet ved kongelig anordning af 18. juli 1977 (Belgisch Staatsblad af 21.9.1977, s. 11425) og stadfæstet ved lov af 6. juli 1978 om told og afgifter (Belgisch Staatsblad af 12.8.1978, s. 9013), og den 1. januar 1994 erstattet ved artikel 1, nr. 4, i lov om ændring af den almindelige told- og afgiftslov (Belgisch Staatsblad af 30.12.1993, s. 29013),

og

- bestemmelserne om bogføring af afgifter, der udgør en toldskyld, og om vilkårene for betaling heraf, er fastsat

i De Europæiske Fællesskabers forordninger — i det foreliggende tilfælde den almindelige told- og afgiftslovs artikel 3, samordnet ved kongelig anordning af 18. juli 1977 (Belgisch Staatsblad af 21.9.1977, s. 11425) og stadfæstet ved lov af 6. juli 1978 om told og afgifter (Belgisch Staatsblad af 12.8.1978, s. 9013), og den 1. januar 1990 ændret ved artikel 72 i lov af 22. december 1989 om fastlæggelse af skatteretlige bestemmelser (Belgisch Staatsblad af 29.12.1989, s. 21141),

eller skal medlemsstaterne ved gennemførelsen af toldkodeksens artikel 217, stk. 2, i deres nationale lovgivning fastsætte på hvilken måde, bogføringen i henhold til toldkodeksens artikel 217, stk. 1, i praksis skal foretages, således at skyldneren kan kontrollere, om toldmyndighederne rent faktisk har foretaget bogføringen?

- 2) Skal toldkodeksens artikel 217, stk. 2, fortolkes således, at toldmyndighederne, når de nationale retsforskrifter blot foreskriver, at

— der ved »bogføring« i henhold til disse nationale retsforskrifter skal forstås »indskrivning af det til en toldskyld svarende afgiftsbeløb i regnskabsregistre eller på anden måde« — i det foreliggende tilfælde den almindelige told- og afgiftslovs artikel 1, nr. 6, samordnet ved kongelig anordning af 18. juli 1977 (Belgisch Staatsblad af 21.9.1977, s. 11425) og stadfæstet ved lov af 6. juli 1978 om told og afgifter (Belgisch Staatsblad af 12.8.1978, s. 9013), og den 1. januar 1994 erstattet ved artikel 1, nr. 4, i lov om ændring af den almindelige told- og afgiftslov (Belgisch Staatsblad af 30.12.1993, s. 29013),

og

— bestemmelserne om bogføring af afgifter, der udgør en toldskyld, og om vilkårene for betaling heraf, er fastsat i De Europæiske Fællesskabers forordninger — i det foreliggende tilfælde den almindelige told- og afgiftslovs artikel 3, samordnet ved kongelig anordning af 18. juli 1977 (Belgisch Staatsblad af 21.9.1977, s. 11425) og stadfæstet ved lov af 6. juli 1978 om told og afgifter (Belgisch Staatsblad af 12.8.1978, s. 9013), og den 1. januar 1990 ændret ved artikel 72 i Lov af 22. december 1989 om fastlæggelse af skatteretlige bestemmelser (Belgisch Staatsblad af 29.12.1989, s. 21141),

kan gøre gældende, at en af dem foretaget optegnelse af afgiftsbeløbet på en formular 1552 B eller i en PLDA-database⁽¹⁾ over skyldige beløb såvel som enhver af dem på anden måde foretaget indskrivning eller optegning af afgiftsbeløbet har gyldighed som bogføring som omhandlet i toldkodeksens artikel 217, stk. 1?

- 3) Skal toldkodeksens artikel 217 — i tilfælde af, at en af toldmyndighederne foretaget optegnelse af afgiftsbeløbet på en formular 1552 B kan være gyldig bogføring som omhandlet i toldkodeksens artikel 217, stk. 1 — fortolkes således, at det kun er optegnelsen af det nøjagtige afgiftsbeløb, der fremtræder som toldskyld på formular 1552 B, der har gyldighed som bogføring som omhandlet i toldkodeksens artikel 217, stk. 1?

⁽¹⁾ »Paperless Douane en Accijnzen« [en papirløs database over told- og afgiftsskyld].

Appel iværksat den 6. juli 2011 af Maurice Emram til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 10. maj 2011 i sag T-187/10 — Emram mod KHIM

(Sag C-354/11 P)

(2011/C 282/13)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Maurice Emram (ved avocat M. Benavi)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Guccio Gucci Spa

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom ophæves i sin helhed, idet Retten forkastede påstanden om annullation af afgørelse truffet den 11. februar 2011 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret.
- Appellkammerets afgørelse annulleres i henhold til artikel 61 i statuttet for Den Europæiske Unions Domstol.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger for Retten og Domstolen, og selskabet Gucci tilpligtes at betale omkostningerne for Harmoniseringskontoret og Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har påberåbt sig tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker⁽¹⁾ og tilsidesættelse af artikel 17 i Rådets forordning nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker⁽²⁾.

I den henseende har appellanten for det første gjort gældende, at Retten havde fastslået, at der foreligger en risiko for forveksling, uden at tage hensyn til alle sagens relevante elementer, bl.a. den manglende anvendelse på markedet af de ældre varemærker, de ældre varemærkers særpræg, forefindelse på markedet af andre varer af samme slags med forskellige »G-tegn« og den betydning, den relevante kundekreds tillægger denne type tegn ved identificeringen af et kommercielt varemærke. Endvidere har appellanten gjort gældende, at Retten har foretaget en ukorrekt vurdering af ligheden mellem de kolliderende varemærker, der især har resulteret i en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, en ukorrekt vurdering af de ældre varemærkers særpræg og typiske kendetegn, og en fejlagtig vurdering af de pågældende varers karakter.

Appellanten har for det andet anført, at Retten har foretaget en fejlagtig anvendelse af retspraksis, i det omfang den ikke har taget hensyn til tidligere nationale afgørelser og dermed tilsidesat artikel 17 i førnævnte forordning 207/2009.

Endelig har appellanten gjort gældende, at Retten har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, i det omfang den har foretaget en delvis vurdering af ligheden mellem tegnene og derved set bort fra det verbale indhold af det varemærke, der er søgt registreret, og sammenlignet tegnene på grundlag af for brede kriterier.

⁽¹⁾ EFT 1994 L 11, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 78, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) den 6. juli 2011 — G. Brouwer mod Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Sag C-355/11)

(2011/C 282/14)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: G. Brouwer

Sagsøgt: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal direktiv 91/629/EØF ⁽¹⁾ fortolkes således, at de heraf følgende forvaltningskrav som omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1782/2003 ⁽²⁾ også finder anvendelse på kalve, som en landbruger i en mælkeproducerende bedrift holder indelukket.
- 2) Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, kan den omstændighed, at en medlemsstat har gennemført direktivet

med retsforskrifter, der alligevel erklærer de nævnte krav for anvendelige på sådanne kalve, udgøre grundlag for, at medlemsstaten ved overtrædelse heraf anser nedsættelse eller bortfald i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 1782/2003 for påbudt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/629/EØF af 19.11.1991 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (EFT L 340, s. 28).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29.9.2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270, s. 1).

Sag anlagt den 8. juli 2011 — Europa-Kommissionen mod Reino de España

(Sag C-360/11)

(2011/C 282/15)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Lozano Palacios, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i medfør af artikel 98 i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006, om det fælles merværdiafgiftssystem sammenholdt med direktivets bilag III, idet det har anvendt en reduceret momssats for
 - medicinske stoffer, der almindeligvis kan anvendes eller er egnet til produktion af lægemidler i henhold til artikel 91, første afsnit, stk.1, nr. 5 og artikel 91, andet afsnit, stk. 1, nr. 3, i Ley española del IVA (den spanske momslov);
 - sundhedsprodukter, materialer, udstyr og instrumenter, som objektivt set kun kan anvendes til forebyggelse, diagnose, behandling, afhjælpning eller helbredelse af menneskelige eller dyresygdomme eller lidelser, men som ikke »almindeligvis anvendes til afhjælpning eller helbredelse af handicaps, udelukkende for den handicappe persons egen anvendelse« i henhold til den spanske momslovs artikel 91, første afsnit, stk.1, nr. 6, andet afsnit;
 - hjælpemidler og udstyr, som i det væsentlige eller fortrinsvis kan anvendes til behandling af dyrs fysiske handicap i henhold til den spanske momslovs artikel 91, første afsnit, stk.1, nr. 6, første afsnit;

— hjælpemidler og udstyr som i det væsentlige eller fortrinsvis anvendes til afhjælpe menneskelige handicap, men som ikke udelukkende er egnet til den »handicappede« persons egen anvendelse, hvorved dette begreb anvendes i sin almindelige betydning, som afviger fra og er mere restriktiv end begrebet »syg«, i henhold til den spanske momslovs artikel 91, første afsnit, stk.1, nr. 6, første afsnit.

— Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen anfører, at den i artikel 91, første afsnit, stk.1, nr. 5 og 6, og artikel 91, andet afsnit, stk. 1, nr. 3, i den spanske momslov fastsatte ordning med nedsatte satser, overskrider grænserne for medlemsstaternes råderum for kategori 3 og 4 i momsdirektivets bilag III. De spanske myndigheders fortolkning er i strid med direktivets ordlyd og opbygning og er ikke i overensstemmelse med retspraksis, som har fastslået, at undtagelsesbestemmelser til de almindelige regler i det fælles momssystem skal fortolkes strengt.

(¹) EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Haarlem (Nederlandene) den 8. juli 2011 — Hewlett-Packard Europe BV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

(Sag C-361/11)

(2011/C 282/16)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Haarlem

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hewlett-Packard Europe BV

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

Præjudicielle spørgsmål

1) Under hensyn til det [...] anførte vedrørende print- og kopieringshastigheden anmodes Domstolen om nærmere

anvisninger med henblik på besvarelsen af følgende spørgsmål: hvilken betydning har det, at print- og kopieringshastigheden bestemmes af samme printenhed, og forskellen i hastighed mellem disse funktioner alene skyldes, at der ved kopiering først skal scannes, før der kan printes?

2) Under hensyn til det [...] anførte anmodes Domstolen om at præcisere, om dens udtalelser i de forenede sager C-362/07 og C-363/07 vedrørende antallet af papirbakker og den omstændighed, at der findes en papirfoder, skal fortolkes således, at forekomsten af flere papirbakker og en papirfoder er objektive kendetegn, der giver grundlag for at antage, at der snarere er tale om en kopieringsmaskine end en printer?

3) Under hensyn til det [...] anførte vedrørende spørgsmålet om, hvad der er de i sagen omhandlede apparaters væsentligste karakter, og under hensyntagen til de kriterier, som Cour d'appel de Paris i sin dom af 20. maj 2010 har opstillet med hensyn til apparater, der ligner de i den foreliggende sag omhandlede, anmodes Domstolen om at give nærmere anvisning med hensyn til følgende spørgsmål: skal værdien af vægten af den centrale printindretning (printengine) henregnes til printfunktionen eller kopieringsfunktionen, og skal værdien og vægten af scanneren helt eller delvist, eller slet ikke, henregnes til kopieringsfunktionen?

4) Er toldsatsen på seks procent for KN-koden 8443 31 19i forordning 1031/2008 gyldig i betragtning af det af Rechtbank [...] anførte, for så vidt der er tale om MFP'er, som ifølge Domstolens anvisninger i de forenede sager C-362/07 og C-363/07 skulle være tariferet under KN-kode 8471 60 20, såfremt de var blevet indført før den 1. januar 2007?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira (Portugal) den 8. juli 2011 — Serafim Gomes Oliveira mod Lusitânia — Companhia de Seguros, SA

(Sag C-362/11)

(2011/C 282/17)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Serafim Gomes Oliveira

Sagsøgt: Lusitânia — Companhia de Seguros, SA

Præjudicielt spørgsmål

Er en bestemmelse i national lovgivning, som pålægger en nedsættelse af en erstatning i forhold til den culpøse adfærd, der blev udvist af hver af de to parter i et færdselsuheld, som fandt sted i november 2006, mellem en cykel og en personbil med lovpligtig ansvarsforsikring, selv om den af cyklisten udviste culpøse adfærd udgjorde mindre end 20 %, forenelig med fællesskabsretten?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa (Portugal) den 8. juli 2011 — João Nuno Esteves Coelho dos Santos mod TAP Portugal

(Sag C-365/11)

(2011/C 282/18)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: João Nuno Esteves Coelho dos Santos

Sagsøgt: TAP Portugal

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, 6 og 7 i forordning nr. 261/2004 ⁽¹⁾, i lyset af Domstolens dom af 19. november 2009 (forenede sager C-402/07 og C-432/07) ⁽²⁾, hvori det fastslås, at nævnte bestemmelser skal fortolkes således, at passagerer på forsinkede flyafgange kan sidestilles med passagerer på aflyste flyafgange i forhold til anvendelsen af retten til kompensation, når de som følge af en forsinket flyafgang lider et tab af tid på tre timer eller mere, fortolkes på samme måde, når et fly, som er afgået til tiden fra afgangsstedet, er blevet forsinket i tre timer og 55 minutter i en lufthavn, hvor det har foretaget en mellemlanding, før det fløj videre, fordi luftfartsselskabet af operationelle grunde har besluttet at udskifte maskinen i en situation, hvor erstatningsmaskinen allerede var i stykker før mellemlandingen, og en reparation var nødvendig, således at flyet nåede frem til bestemmelsesstedet med nævnte forsinkelse på tre timer og 55 minutter?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91

⁽²⁾ EUT C 24 af 30.1., s. 4. (EFT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Belgien) den 11. juli 2011 — Déborah Prete mod Office national de l'emploi

(Sag C-367/11)

(2011/C 282/19)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Déborah Prete

Sagsøgt: Office national de l'emploi

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 12, 17, 18 og — om nødvendigt — artikel 39 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab i den konsoliderede udgave fra Amsterdam af 2. oktober 1997 til hinder for en bestemmelse i national ret, der ligesom artikel 36, stk. 1, nr. 2), litra j), i den belgiske kongelige anordning af 25. november 1991 vedrørende arbejdsløshed underlægger retten til ventepenge for en ung unionsborger, som ikke er arbejdstager i den i traktatens artikel 39 omhandlede forstand, som har gennemført en gymnasieuddannelse i Den Europæiske Union, men ikke i en uddannelsesinstitution, der er oprettet af, får tilskud fra eller er anerkendt af et af disse fællesskaber, og som har opnået et eksamensbevis udstedt af et af fællesskaberne i Belgien, hvoraf det fremgår, at studierne er ligeværdige med et eksamensbevis, der er udstedt af en kompetent jury i et af disse fællesskaber for studier gennemført i disse belgiske uddannelsesinstitutioner, eller der giver adgang til en videregående uddannelse, den betingelse, at den unge forudgående har gennemført mindst seks års studier i en uddannelsesinstitution, der er oprettet af, får tilskud fra eller er anerkendt af et af fællesskaberne i Belgien, hvis denne betingelse er udtømmende og absolut?
- 2) I bekræftende fald, udgør de omstændigheder, at den i spørgsmål 1 beskrevne unge person, som ikke har gennemført seks års studier i en belgisk uddannelsesinstitution, bor i Belgien med sin belgiske ægtefælle og er indskrevet som arbejdssøgende ved en belgisk arbejdsformidling, forhold, der skal tages i betragtning ved vurderingen af den unges forbindelse til det belgiske arbejdsmarked henset til traktatens artikel 12, 17, 18 og i givet fald artikel 39? Under hvilke omstændigheder skal varigheden af bopælen, ægteskabet og indskrivningen som arbejdssøgende tages i betragtning?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italien) den 11. juli 2011 — straffesag mod Raffaele Arrichiello

(Sag C-368/11)

(2011/C 282/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Tiltalt i straffesagen

Raffaele Arrichiello

Præjudicielt spørgsmål

Hvordan skal artikel 43 EF og 49 EF fortolkes med hensyn til etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser i sektoren for indgåelse af væddemål om resultatet af sportsbegivenheder med henblik på at afgøre, om de nævnte traktatbestemmelser muliggør eller hindrer en national lovgivning, som fastlægger en monopolordning for staten og et system med koncessioner og tilladelser, som inden for rammerne af et bestemt antal koncessioner er karakteriseret ved følgende: a) en generel tendens til beskyttelse af indehaverne af koncessioner, der er udstedt på et tidligere tidspunkt på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende; b) bestemmelser, som reelt garanterer en fastholdelse af de markedspositioner, som er blevet opnået på baggrund af en udbudsrunde, som på ulovlig vis har udelukket en del af de erhvervsdrivende (eksempelvis forbuddet mod at nye koncessionshavere åbner centre inden for en vis afstand i forhold til de eksisterende centre); c) mulighed for fortabelse af retten til koncessionen og inddragelse af meget høje sikkerhedsstillelser, herunder i tilfælde, hvor koncessionshaveren direkte eller indirekte administrerer grænseoverskridende spilleaktiviteter, der kan sammenlignes med den af koncessionen omfattede type aktiviteter?

Sag anlagt den 12. juli 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-369/11)

(2011/C 282/21)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Montaguti og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 3, og bilag II til direktiv 91/440/EØF ⁽¹⁾, som ændret, og til artikel 4, stk. 2, artikel 14, stk. 2, i direktiv 2001/14/EF ⁽²⁾; til artikel 4,

stk. 1, og artikel 30, stk. 3, i direktiv 2001/14/EF og til artikel 30, stk. 1, i direktiv 2001/14/EF, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme disse bestemmelser.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De klagepunkter, som Kommissionen har fremsat over for Den Italienske Republik, vedrører uafhængigheden af det organ, som udøver væsentlige funktioner med hensyn til adgang til infrastrukturen, pålæggelse af afgifter (»canone«) for adgang til jernbanenetværket og kompetencerne for og selvstændigheden af tilsynsorganet i jernbanesektoren.

For det første giver de bestemmelser, som regulerer infrastrukturforvalterens udøvelse af væsentlige funktioner med hensyn til adgang til infrastrukturen, ikke tilstrækkelige garantier for, at denne forvalter handler uafhængigt af holdingselskabet i den koncern, som han er en del af, og som også omfatter den største jernbanevirksomhed på markedet.

Når yderligere henses til, at det er transportministeriet, som fastsætter afgifterne for adgangen til netværket, mens infrastrukturforvalteren kun kan stille forslag i denne forbindelse, og hans operative funktion er begrænset til at beregne de afgifter, som reelt skal betales af den enkelte jernbanevirksomhed, fratages sidstnævnte et vigtigt forvaltningsinstrument, hvilket er i strid med kravet om forvaltningsmæssig uafhængighed.

Endelig sikres den nødvendige fuldstændige uafhængighed af tilsynsorganet i forhold til alle jernbanevirksomhederne ikke, eftersom de ansatte hos tilsynsorganet udgøres af embedsmænd fra transportministeriet, og idet sidstnævnte fortsætter med at udøve en afgørende indflydelse på holdingselskabet i koncernen, som omfatter den største italienske jernbanevirksomhed, og dermed på sidstnævnte.

⁽¹⁾ EFT L 237, s. 25.

⁽²⁾ EFT L 75, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Gent (Belgien) den 13. juli 2011 — Punch Graphix Prepress Belgium NV mod Belgische Staat

(Sag C-371/11)

(2011/C 282/22)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Gent

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Punch Graphix Prepress Belgium NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Kan de nationale skattemyndigheder udelukke anvendelsen af artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 90/435/EØF ⁽¹⁾ af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater på grundlag af den bestemmelse i denne artikel, ifølge hvilken artiklen ikke gælder i forbindelse med datterselskabets likvidation, ved at påberåbe sig en national lovbestemmelse (i den foreliggende sag artikel 210 WIB92), som sidestiller en fusion ved overtagelse, ved hvilken der rent faktisk ikke finder nogen likvidation sted af datterselskabet, med en fusion, ved hvilken der finder en likvidation sted af datterselskabet?

⁽¹⁾ EFT L 225, s. 6.

Appel iværksat den 14. juli 2011 af Power-One Italy SpA til prøvelse af Rettens kendelse (Sjette Afdeling) af 24. maj 2011 i sag T-489/08, Power-One Italy SpA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-372/11 P)

(2011/C 282/23)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Power-One Italy SpA (ved avvocati A. Giussani og R. Giuffrida)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Den kendelse, som Retten (Sjette Afdeling) afsagde den 24. maj 2011 i sag T-489/08, annulleres og det fastslås følgelig, at:
- Europa-Kommissionen har tilsidesat artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 1655/2000 ⁽¹⁾ og artikel 14 i standardbestemmelserne ⁽²⁾ samt det almindelige retsprincip om beskyttelse af den berettigede forventning.
- I det omfang sagsakterne tillader det: der foreligger en årsagsforbindelse mellem Kommissionens adfærd og den skade, som Power One har lidt, og Unionen tilpligtes følgelig i henhold til artikel 268 TEUF (tidligere artikel 235 EF) at betale erstatning til Power One Italy SpA for den forvoldte skade, der kan opgøres til 2 876 188,99 EUR, eller svarende til de udgifter, som appellant har afholdt i forbindelse med PNEUMA-projektet, jf. opgørelsen i bilaget til appelstævningen, hvilken opgørelse Kommissionen under alle omstændigheder allerede er i besiddelse af, og som allerede indgår i sagsakterne.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellant for det første gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af det almindelige princip om beskyttelse af den berettigede forventning, og en utilstrækkelig og selvmodsigende begrundelse med hensyn til påstanden om, at der er tale om procedurefordrejning.

Retten hævder i præmis 47 i den appellerede kendelse, at appellant kunne drage en større fordel af annullationen af Kommissionens beslutning i forhold til de beløb, der skal tilbagebetales svarende til tilbagesøgning af hele den støtte, der var tildelt det omstridte projekt, og at »det kan lægges til grund, at betaling af dette sidstnævnte beløb i erstatning har en snæver forbindelse med annullationen af den omhandlede beslutning«, hvorved argumentet om procedurefordrejning begrundes. Retten adskilte således ganske vilkårligt appellants påstand fra den grundlæggende enhed mellem de handlinger, der indgik i den krænkende adfærd, og den skadefremkaldende virkning svarende til de samlede afholdte udgifter. Den omstændighed, at Kommissionens indsigelse blev taget til følge, er følgelig ikke begrundet i tilstrækkeligt omfang.

Det andet anbringende, som fremsættes, vedrører en tilsidesættelse af det almindelige princip om beskyttelse af den berettigede forventning, og en urigtig anvendelse af reglerne om bevisbedømmelse og om fremskaffelse af beviser samt en utilstrækkelig og selvmodsigende begrundelse vedrørende restskaden.

Af præmis 55 i Rettens kendelse fremgår det, at »stævningen ikke angiver arten og omfanget af den restskade, som sagsøgeren angiveligt har lidt«, og at »stævningen på ingen måde angiver grundene til, at sagsøgeren er af den opfattelse, at restskaden kan tilskrives Kommissionens tilbagekaldelse af støtten til det omstridte projekt«. Det skal i denne forbindelse fremhæves, at den skade, der er lidt af det sagsøgende selskab, ikke i sig selv kan beløbsfastsættes, men at den omhandlede finansiering har en præcis vejledende værdi, der kan beløbsfastsættes i forhold til det udførte projekt, og at tilbagekaldelsen af denne finansiering nødvendigvis er forbundet med omkostninger som det sagsøgende selskab ikke ville have haft, såfremt støtten ikke havde været ydet; den nævnte argumentation blev allerede fremført i bemærkningerne vedrørende Kommissionens afvisningspåstand (bemærkninger, der ligeledes var vedlagt det sagsøgende selskabs regnskab), og Retten undlod at tage stilling hertil, idet den blot anførte, at der manglede påstande om den lidte skade.

Appellant har endelig gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af det almindelige princip om beskyttelse af den berettigede forventning og en urigtig anvendelse af reglerne om bevisbedømmelse og om fremskaffelse af beviser samt en manglende bedømmelse af de afgørende faktiske omstændigheder vedrørende årsagsforbindelsen.

Retten anførte i den appellerede kendelses præmis 57 i relation til påstandene vedrørende årsagsforbindelsen, at det »sagsøgende selskab ikke har fremlagt nogen oplysninger om den omhandlede adfærds indvirkning på den omstændighed, at sagsøgeren har afholdt udgifter til det omstridte projekt, der overstiger

det maksimale beløb, som Kommissionen havde givet tilsagn om». Efter appellansens opfattelse er det klart, at Retten i det foreliggende tilfælde har gjort sig skyldig i en saglig unøjagtighed ved bedømmelsen af de faktiske omstændigheder, der kan udledes af sagsakterne. Retten gengav i det væsentlige de fremlagte beviser urigtigt, idet den afviste, at der forelå en tydelig årsagsforbindelse mellem Kommissionens adfærd og den skade, som det sagsøgende selskab var blevet forvoldt. Retten tog således ikke i begrundelsen for sin afgørelse stilling til de omstændigheder, der allerede fremgik af stævningen og af de bemærkninger, der blev fremlagt i efterfølgende indlæg. Det appellerende selskab gør navnlig gældende, at den hævdede manglende opfyldelse fra selskabets side af sin forpligtelse til rettidigt at fremlægge dokumentation i relation til et fuldført projekt er af accessorisk og altså mindre væsentlig karakter.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1655/2000 af 17.7.2000 om det finansielle instrument for miljøet (Life), EFT L 192, s. 1.

(²) De administrative standardbestemmelser for LIFE-projekter, der var bilagt den indgåede aftale.

Sag anlagt den 13. juli 2011 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-374/11)

(2011/C 282/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. White, I. Hadjiyiannis og A. Marghelis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens har nedlagt følgende påstande

- Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260 TEUF, idet Irland ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af Domstolens dom i sag C-188/08, Kommissionen mod Irland.
- Irland tilpligtes at betale Kommissionen et fast beløb på 4 771,20 EUR ganget med antallet af dage, der er forløbet fra afsigelsen af dommen i sag C-188/08 og dommen i den foreliggende sag (eller Irland opfylder dommen i sag C-188/08 fuldt ud, hvis det kan opnås under denne sags behandling).
- Irland tilpligtes at betale Kommissionen en daglig tvangsboøde på 26 173,44 EUR fra datoen for afsigelsen af dom i den foreliggende sag til datoen for Irlands opfyldelse af dommen i sag C-188/08, og
- Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Mere end halvandet år er forløbet siden afsigelsen af Domstolens dom i sag C-188/08. Det er Kommissionens opfattelse, at

dette er tilstrækkelig lang tid til, at Irland har kunnet opfylde Domstolens dom. Kommissionen har især fremhævet, at Irland havde bekendtgjort, at man forventede at vedtage den nødvendige lovgivning i slutningen af 2010. Imidlertid er denne frist ikke blevet overholdt, og Irland synes ikke at være tæt på fuld opfyldelse af dommen. Følgelig finder Kommissionen, at Irland har tilsidesat sin forpligtelse i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 15. juli 2011 — Belgacom SA, Mobistar SA og KPN Group Belgium SA mod État belge

(Sag C-375/11)

(2011/C 282/25)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Belgacom SA, Mobistar SA og KPN Group Belgium SA

Sagsøgt: État belge

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Giver artikel 3, 12 og 13, således som de finder anvendelse nu, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og tjenester (»tilladelsesdirektivet«) (¹) medlemsstaterne mulighed for at pålægge operatører, som har individuelle brugsrettigheder til mobiltelefonifrekvenser for en periode på femten år i forbindelse med tilladelser til på deres område at oprette og drive et mobiltelefoninet, der er udstedt under de tidligere gældende retlige rammer, en engangsafgift for forlængelse af deres individuelle brugsrettigheder til frekvenserne, hvis beløb i forhold til antallet af frekvenser og måneder, som brugsrettighederne vedrører, beregnes på grundlag af det tidligere gebyr for engangsbevilgning, som knyttede sig til udstedelsen af ovennævnte tilladelser, idet denne engangsafgift supplerer dels en årlig afgift for tilrådighedsstillelse af frekvenserne, som frem for alt tilsigter at dække omkostningerne ved tilrådighedsstillelse af frekvenserne samtidig med en delvis opskrivning af værdien af disse, og idet de to afgifter er begrundet i formålet om at fremme en optimal udnyttelse af frekvenserne, dels en afgift, der dækker udgifterne til forvaltning af tilladelsen?
- 2) Giver tilladelsesdirektivets artikel 3, 12 og 13 medlemsstaterne mulighed for at pålægge operatører, der ansøger om nye brugsrettigheder til mobiltelefonifrekvenserne, at betale en engangsafgift, hvis beløb fastsættes ved auktioner i forbindelse med tildelingen af frekvenser med henblik på at opskrive værdien af dem, idet denne engangsafgift supplerer

dels en årlig afgift for tilrådighedsstillelse af frekvenserne, som frem for alt tilsigter at dække omkostningerne ved tilrådighedsstillelse af frekvenserne samtidig med en delvis opskrivning af værdien af disse, og idet de to afgifter er begrundet i formålet om at fremme en optimal udnyttelse af frekvenserne, dels en årlig afgift for forvaltning af tilladelser til at oprette og drive et mobiltelefoninet, der er udstedt under de tidligere retlige rammer?

- 3) Tillader tilladelsesdirektivets artikel 14, stk. 2, en medlemsstat at pålægge mobiltelefonoperatører for en ny periode med forlængelse af deres individuelle brugsrettigheder til mobiltelefonifrekvenserne, som visse af dem allerede har opnået, men inden denne nye periodes påbegyndelse, at betale en engangsafgift for forlængelsen af brugsrettighederne til de frekvenser, som de rådede over ved begyndelsen af denne nye periode, som er begrundet i formålet om at favorisere den optimale brug af frekvenserne gennem opskrivning af værdien heraf, og denne engangsafgift supplerer dels en årlig afgift for tilrådighedsstillelse af frekvenserne, som frem for alt tilsigter at dække omkostningerne ved tilrådighedsstillelse af frekvenserne samtidig med en delvis opskrivning af værdien af disse, og idet de to afgifter er begrundet i formålet om at fremme en optimal udnyttelse af frekvenserne, dels en årlig afgift for forvaltning af tilladelser til at oprette og drive et mobiltelefoninet, der er udstedt under de tidligere retlige rammer?
- 4) Tillader tilladelsesdirektivets artikel 14, stk. 1, en medlemsstat som betingelse for opnåelsen og forlængelsen af brugsrettighederne til frekvenserne at tilføje en engangsafgift, der fastsættes gennem auktioner og uden loft, og som supplerer dels en årlig afgift for tilrådighedsstillelse af frekvenserne, som frem for alt tilsigter at dække omkostningerne ved tilrådighedsstillelse af frekvenserne samtidig med en delvis opskrivning af værdien af disse, og idet de to afgifter er begrundet i formålet om at fremme en optimal udnyttelse af frekvenserne, dels en årlig afgift for forvaltning af tilladelserne til at oprette og drive et mobiltelefoninet, der er udstedt under de tidligere retlige rammer?

(¹) EFT L 108, s. 21.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel (Belgien) den 19. juli 2011 — Tate & Lyle Investments Ltd. mod Belgischer Staat, anden part i sagen: Syral Belgium NV

(Sag C-384/11)

(2011/C 282/26)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tate & Lyle Investments Ltd.

Sagsøgt: Belgischer Staat

Anden part i sagen: Syral Belgium NV

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 63 TEUF (tidligere artikel 56 EF) til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, hvorefter der ved udbytteudbetaling til et hjemmehørende selskab, der besidder en kapitalandel i et andet hjemmehørende selskab på mindre end 10 %, men med en anskaffelsesværdi på mindst 1,2 mio. EUR, skal betales kildeskat på 10 %, der imidlertid modregnes i den i Belgien skyldige selskabsskat, idet en eventuel saldo kan refunderes, og dette selskab efter omstændighederne også kan fremsætte krav om anvendelse en skatteordning (»DBI«), der tillader en yderligere nedsættelse af beskatningsgrundlaget med de med dets kapitaldeltagelse forbundne omkostninger, mens der hos selskaber, der er hjemmehørende i en anden af Den Europæiske Unions medlemsstater, og som oppebærer sådant udbytte eller udbetalinger, der ligestilles hermed, fra en tilsvarende deltagelse i et hjemmehørende selskab, indeholdes kildeskat (»roerende voorheffing«) på 10 %, som udgør en endelige beskatning, der ikke kan refunderes og heller ikke nedsættes med hjemmel i den førnævnte skatteordning (»DBI«)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 25. juli 2011 — Field Fisher Waterhouse LLP mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sag C-392/11)

(2011/C 282/27)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Field Fisher Waterhouse LLP

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hovedspørgsmålet i denne sag er, om de tjenesteydelser, der leveres af ejerne i henhold til en lejeaftale med lejerne (herefter »tjenesteydelserne«), bør anses for en bestanddel af en enkelt fritaget levering af udlejning af fast ejendom, enten fordi tjenesteydelserne objektivt set udgør en enkelt udelelig økonomisk ydelse sammen med lejeaftalen, eller fordi de er »sekundære« i forhold til lejeaftalen, som udgør den primære levering (herefter »den primære levering«). Ved afgørelsen af dette spørgsmål og i lyset af Domstolens dom i sag C-572/07, Tellmer, hvor relevant er det da, at tjenesteydelserne kunne (men faktisk ikke bliver det) leveres af andre personer end ejerne, selv om lejerne i henhold til vilkårene i de pågældende lejeaftaler ikke havde noget valg, men skulle modtage tjenesteydelserne fra ejerne?

- 2) Ved afgørelsen af, om der er tale om en enkelt levering, er det da relevant, at lejerens undladelse af at betale servicegebyret, berettiger ejeren til ikke kun at nægte at levere tjenesteydelserne, men også til at opsigse lejeaftalen med lejeren?
- 3) Hvis svaret på spørgsmål 1 er, at muligheden for, at tredjemand kan levere tjenesteydelserne direkte til lejeren, er relevant, er det så blot en faktor ved afgørelsen af, om tjenesteydelserne er enten en enkelt udelelig økonomisk ydelse, som det ville være kunstigt at opdele eller en sekundær levering i forhold til den primære levering, eller er der herved tale om det afgørende kriterium? Hvis den omhandlede mulighed blot er en faktor, eller hvis den slet ikke er relevant, hvilke andre faktorer er da relevante ved afgørelsen af, om tjenesteydelserne er en sekundær levering? Hvor relevant er det navnlig, at tjenesteydelserne udføres i eller i forhold til de udlejede lokaler, som er lejeaftalens genstand, eller i andre dele af bygningen?
- 4) Hvis muligheden for, at tredjemand leverer tjenesteydelserne er relevant, er det da herefter relevant, om tjenesteydelserne lovligt kunne leveres af tredjemand, selv hvis dette ville være vanskeligt i praksis at organisere eller aftale med ejeren, eller er den praktiske mulighed eller den fælles praksis i forbindelse med sådanne tjenesteydelser det relevante hensyn?
- 5) Tjenesteydelserne i denne sag består i en række tjenesteydelser, som leveres mod et enkelt servicegebyr. Såfremt nogle af disse tjenesteydelser (f.eks. rengøring af fællesarealer, levering af sikkerhedstjenester) ikke er del af en enkelt udelelig økonomisk ydelse eller skal anses for sekundære i forhold til den primære levering mens andre tjenesteydelser er en del heraf, vil det så være korrekt at fordele det samlede vederlag mellem de forskellige tjenesteydelser med henblik på at fastlægge den andel af vederlaget, som skal pålægges afgift, og den del, der ikke skal? Ville det subsidiært være korrekt at anse rækken af leverede tjenesteydelser for så nært forbundne med hinanden, at de udgør »en enkelt udelelig økonomisk ydelse, som det ville være kunstigt at opdele«, da de i sig selv udgør en enkelt levering, som er særskilt i forhold til udlejningen af fast ejendom?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 25. juli 2011 — Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas mod Antonella Bertazzi m.fl.

(Sag C-393/11)

(2011/C 282/28)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Sagsøgte: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Giussani, Lucia Lizzi og Fortuna Peranio

Præjudicielle spørgsmål

- 1) På baggrund af forskriften i § 4, stk. 4, i bilaget til direktiv 1999/70/EF ⁽¹⁾ vedrørende tidsbegrænset ansættelse, (ifølge hvilken »bestemmelser, hvorefter der ved særlige ansættelsesvilkår kræves tilbagelagt en bestemt tjenesteperiode, skal være de samme for personer med tidsbegrænset ansættelse som for fastansatte, medmindre kravet om en forskellig ansættelsesperiode er begrundet i objektive forhold«), finder en national bestemmelse (artikel 75, stk. 2, i lovdekret nr. 112/08), hvorefter den anciennitet, der opnås af ansatte i henhold til tidsbegrænsede kontrakter i tjenesten hos uafhængige myndigheder slet ikke tages i betragtning, da anvendelse — netop fordi den er begrundet i objektive forhold — når de berørte arbejdstagere undtagelsesvis — som en undtagelse til princippet i artikel 36, stk. 5, i lovdekret nr. 165/01 — kan tilbydes ansættelse efter afholdelse af »udvælgelsesprøver«, der ikke kan sidestilles med en generel offentlig udvælgelsesprøve på grundlag af eksaminer (der har til formål bedst muligt at tildele de beståede deltagere de ledige stillinger), men som i undtagelsestilfælde gør det muligt at indgå noget, der burde kvalificeres som et nyt arbejdsforhold med virkning »ex nunc«?
- 2) Er det omvendt uacceptabelt på grundlag af direktiv 1999/70/EF — hvilket indebærer, at den pågældende nationale bestemmelse ikke skal anvendes — at undlade at tage hensyn ikke blot til anciennitet, men ligeledes til den karriereudvikling, som har fundet sted i løbet af årene og som gjaldt på ansættelsestidspunktet, helt eller med den del, som overskrider den anciennitet, der kræves for at deltage i de pågældende udvælgelsesprøver, uanset om der foreligger nogen garantier som den nationale lovgiver har vedtaget med henblik på en rimelig beskyttelse af deltagerne i udvælgelsesprøvernes stilling?

⁽¹⁾ EFT L 175, s. 43.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Constanța (Rumænien) den 27. juli 2011 — straffesag mod Ciprian Vasile Radu

(Sag C-396/11)

(2011/C 282/29)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Constanța

Tiltalt i straffesagen

Ciprian Vasile Radu

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er bestemmelserne i artikel 5, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og artikel 6, sammenholdt med artikel 48 og 52, i Den Europæiske Unions charter om de grundlæggende rettigheder, også under hensyn til artikel 5, stk. 3 og 4, og artikel 6, stk. 2 og 3, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder primær fællesskabsret, der er indeholdt i oprettelsestraktaterne?
- 2) Udgør den kompetente statslige retsmyndigheds handling til gennemførelse af en europæisk arrestordre, der består i frihedsberøvelse og tvangsudlevering uden samtykke fra den person, over for hvem den europæiske arrestordre er udstedt (den person, som der er begæret arresteret og udleveret), et indgreb fra den stat, der udfører arrestordren, i retten til individuel frihed for den person, der er begæret arresteret og udleveret, som er omfattet af Unionens retsforskrifter i medfør af artikel 16 EU, sammenholdt med bestemmelserne i artikel 5, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, og artikel 6, sammenholdt med artikel 48 og 52, i Den Europæiske Unions charter om de grundlæggende rettigheder, også under hensyn til artikel 5, stk. 3 og 4, og artikel 6, stk. 2 og 3, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder?
- 3) Skal indgrebet fra den stat, der fuldbyrder den europæiske arrestordre, i de rettigheder og garantier, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og artikel 6, sammenholdt med artikel 48 og 52, i Den Europæiske Unions charter om de grundlæggende rettigheder, også under hensyn til artikel 5, stk. 3 og 4, og artikel 6, stk. 2 og 3, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, opfylde betingelsen om nødvendigheden i et demokratisk samfund og betingelsen om proportionalitet i relation til det konkrete forfulgte formål?
- 4) Kan den kompetente statslige retsmyndighed til fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre afvise udleveringsanmodningen uden at tilsidesætte de forpligtelser, der følger af oprettelsestraktaterne og andre bestemmelser i fællesskabsretten, som følge af at de nødvendige betingelser i henhold til artikel 5, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og artikel 6, sammenholdt med artikel 48 og 52, i Den Europæiske Unions charter om de grundlæggende rettigheder, også under hensyn til artikel 5, stk. 3 og 4, og artikel 6, stk. 2 og 3, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder ikke er kumulativt opfyldt?
- 5) Kan den kompetente statslige retsmyndighed til fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre afvise udleveringsanmodningen uden at tilsidesætte de forpligtelser, der følger af oprettelsestraktaterne og andre bestemmelser i fællesskabsretten, som følge af at den medlemsstat, der har udstedt den europæiske arrestordre, ikke har gennemført eller mangelfuldt gennemført (idet gensidighedsbetingelsen ikke overholdes) Rådet for Den Europæiske Unions rammeafgørelse 2002/584/RIA?
- 6) Er den omhandlede medlemsstats, dvs. Rumæniens, nationale ret, særligt afsnit III i lov nr. 302/2004 i strid med artikel 5, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og artikel 6, sammenholdt med artikel 48 og 52, i Den Europæiske Unions charter om de grundlæggende rettigheder, også under hensyn til artikel 5, stk. 3 og 4, og artikel 6, stk. 2 og 3, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, som artikel 6 EU henviser til, og er Rådet for Den Europæiske Unions rammeafgørelse 2002/584/RIA gennemført korrekt i disse nationale bestemmelser?

RET TEN

Rettens kendelse af 30. juni 2011 — Tecnoprocess mod Kommissionen og EU-delegationen i Marokko(Sag T-264/09) ⁽¹⁾

(Passivitetsøgsmål — opfordring til at handle — afvisning — erstatningssøgsmål — årsagsforbindelse — skade — sagen åbenbart ugrundet)

(2011/C 282/30)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Tecnoprocess Srl (Rom, Italien) (ved advokat A. Majoli)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved A. Bordes og L. Prete, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Unions delegation i Marokko

Sagens genstand

Søgsmål dels med påstand om at det fastslås, at Europa-Kommissionen og Den Europæiske Unions delegation i Marokko har undladt at handle, dels med påstand om erstatning for skade som følge af denne manglende handling.

Konklusion

1) Sagen afvises, idet det er åbenbart, at den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er åbenbart ugrundet.

2) Tecnoprocess Srl betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 220 af 12.9.2009.

Rettens kendelse af 4. juli 2011 — Sepracor Pharmaceuticals mod Kommissionen(Sag T-275/09) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — humanmedicinske lægemidler — aktivt stof eszopiclone — markedsføringstilladelse — manglende anerkendelse som nyt aktivt stof — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning)

(2011/C 282/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sepracor Pharmaceuticals (Irland) Ltd (Dublin, Irland) (ved solicitor I. Dodds-Smith, D. Anderson, QC, og barrister J. Stratford)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved A. Sipos, derefter ved M. Wilderspin og M. Šimerdová, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den afgørelse, der var indeholdt i Kommissionens skrivelse af 6. maj 2009 til sagsøgeren, inden for rammerne af godkendelsesproceduren i forbindelse med markedsføringen af Lunivia, for så vidt som afgørelsen vedrører kvalifikationen af det aktive stof eszopiclon.

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Sepracor Pharmaceuticals betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 220 af 12.9.2009.

Rettens kendelse af 7. juli 2011 — Acetificio Marcello de Nigris mod Kommissionen(Sag T-351/09) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — registrering af en beskyttet geografisk betegnelse — ikke individuelt berørt — afvisning)

(2011/C 282/32)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Acetificio Marcello de Nigris Srl (Afragola, Italien) (ved advokaterne P. Perani og P. Pozzi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Rossi og B. Rasmussen, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Den Italienske Republik (ved avvocati dello Stato G. Palmieri og S. Fiorentino)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 583/2009 af 3. juli 2009 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Aceto Balsamico di Modena (BGB)) (EUT L 175, s. 7)

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Det er ufornuddent at tage stilling til interventionsbegæringen fra Consorzio Filiera Aceto Balsamico di Modena.

3) *Acetificio Marcello de Nigris Srl* bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

4) *Den Italienske Republik og Consorzio Filiera Aceto Balsamico di Modena* bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 256 af 24.10.2009.

Rettens kendelse af 30. juni 2011 — Tecnoprocess mod Kommissionen

(Sag T-367/09) (¹)

(Passivitetssøgsmål — opfordring til at handle — åbenbart afvisningsgrundlag — erstatningssøgsmål — årsagsforbindelse — sagen åbenbart ugrundet)

(2011/C 282/33)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Tecnoprocess Srl (Rom, Italien) (ved advokat A. Majoli)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Prete og A. Bordes, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål dels med påstand om at det fastslås, at Europa-Kommissionen og Den Europæiske Unions delegation i Nigeria har undladt at handle, dels med påstand om erstatning for skade som følge af denne manglende handling.

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet det er åbenbart, at den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er åbenbart ugrundet.
- 2) Tecnoprocess Srl betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 267 af 7.11.2009.

Rettens kendelse af 30. juni 2011 — Tecnoprocess mod Kommissionen

(Sag T-403/09) (¹)

(Erstatningssøgsmål — uberettiget berigelse — stævning — formkrav — afvisning)

(2011/C 282/34)

Processprog: italiensk.

Parter

Sagsøger: Tecnoprocess Srl (Rom, Italien) (ved advokat A. Majoli)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Bordes og L. Prete, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål dels med påstand om at det fastslås, at Europa-Kommissionen og Den Europæiske Unions delegationer i Marokko og i Nigeria har opnået uberettiget berigelse, dels med påstand om at Kommissionen tilpligtes at betale 114 069,94 EUR med rente.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Tecnoprocess Srl betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 297 af 5.12.2009.

Rettens kendelse af 28. juni 2011 — Van Arum mod Parlamentet

(Sag T-454/09 P) (¹)

(Appel — personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — bedømmelsesrapport — bedømmelsesåret 2005 — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2011/C 282/35)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Rinse van Arum (Winksele, Belgien) (ved advokat W. van den Muijsenbergh)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved J.F. de Wachter, K. Zejdová og R. Ignătescu, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-personalesager (Anden Afdeling) den 10. september 2009 i sag F-139/07, van Arum mod Parlamentet, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Rinse van Arum bærer sine egne omkostninger og betaler de sagsomkostninger, som Europa-Parlamentet har afholdt i appelsagen.

(¹) EUT C 37 af 13.2.2010.

Rettens kendelse af 30. juni 2011 — Al Saadi mod Kommissionen(Sag T-4/10) ⁽¹⁾**(Sagsøgers dødsfald — retssuccessorernes manglende videreførelse af sagen — uforment at træffe afgørelse)**

(2011/C 282/36)

Processprog: engelsk

Parter**Sagsøger:** Faraj Faraj Al Saadi (Leicester, Det Forenede Kongerige) (ved barrister J. Jones og solicitor Mudassar Arani)**Sagsøgt:** Europa-Kommissionen (ved M. Konstantinidis, T. Scharf og E. Paasivirta, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved R. Szostak og E. Finnegan, som befuldmægtigede), Den Italienske Republik (først ved avvocato dello Stato G. Palmieri, derefter ved avvocato dello Stato G. Albenzio) og Den Franske Republik (ved G. de Bergues, E. Belliard og L. Butel, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 954/2009 af 13. oktober 2009 om 114. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, for så vidt som sagsøgerens navn er opført på listen over personer, grupper og enheder, som disse bestemmelser finder anvendelse på (EUT L 269, s. 20).

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 27.2.2010.

Rettens kendelse af 14. juli 2011 — Goutier mod KHIM — Rauch (ARANTAX)(Sag T-13/10) ⁽¹⁾**(EF-varemærker — indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelsen — uforment at træffe afgørelse)**

(2011/C 282/37)

Processprog: tysk

Parter**Sagsøger:** Klaus Goutier (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokat E.E. Happe)**Sagsøgt:** Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (først ved B. Schmidt, derefter ved B. Schmidt og R. Pethke, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Norbert Rauch (Herzogenaurach, Tyskland) (ved advokaterne A. Fottner og M. Müller)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 10. november 2009 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1796/2008-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Norbert Rauch Klaus Goutier.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Klaus Goutier bærer sine egne omkostninger og betaler Harmoniseringskontorets omkostninger. Norbert Rauch bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 27.3.2010.

Rettens kendelse af 30. juni 2011 — Cross Czech mod Kommissionen(Sag T-252/10) ⁽¹⁾**(Annullationsøgsmål — sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration — skrivelse, der bekræfter konklusionerne i en revisionsrapport og informerer om den følgende procedure — denne skrivelser kontraktmæssige og ikke beslutningsmæssige karakter — afvisning)**

(2011/C 282/38)

Processprog: engelsk

Parter**Sagsøger:** Cross Czech a.s. (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat T. Schollaert)**Sagsøgt:** Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og W. Roels, som befuldmægtigede)**Sagens genstand**

Påstand om annullation af Kommissionens skrivelse af 12. marts 2010, med nummer INFSO-O2/FD/GVC/lsc D (2010) 208676, der bekræfter konklusionerne i revisionsrapporten 09-BA74-006 vedrørende de omkostningsregnskaber, som sagsøgeren har indberettet for perioden fra den 1. februar 2005 til den 30. april 2008 for så vidt angår tre kontrakter, der er indgået mellem sagsøgeren og Kommissionen i forbindelse med EU's sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum og til innovation (2002-2006), og som informerer om den følgende procedure.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Cross Czech a.s. bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med begæringen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 209 af 31.7.2010.

Rettens kendelse af 15. juli 2011 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-366/10 P) (¹)

(Appel — personalesag — tjenestemænd — ansvar uden for kontraktforhold — godtgørelse af sagsomkostninger — indsigelse om at der verserer en parallel sag — procedurefejl — ret til forsvar — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2011/C 282/39)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Personaleretten (Første Afdeling) den 22. juni 2010 i sag F-78/09, Marcuccio mod Kommissionen, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger i appelsagen.

(¹) EUT C 288 af 23.10.2010.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 13. april 2011 — Westfälische Drahtindustrie m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-393/10 R)

(Særlige rettergangsformer — konkurrence — kommissionsbeslutning, hvorved der pålægges en bøde — bankgaranti — begæring om udsættelse af gennemførelse)

(2011/C 282/40)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Tyskland), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), og Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Tyskland) (ved advokaterne C. Stadler og N. Tkatchenko)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka, R. Sauer og C. Hödlmayr, som befuldmægtigede, bistået af advokat R. Van der Hout)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen (sag KOMP/38.344 — Forspændingsstål), som ændret ved Kommissionens beslutning K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010, for så vidt som sagsøgerne heri pålægges bøder.

Konklusion

- 1) Westfälische Drahtindustrie GmbH's, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG's og Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG's forpligtelse til at stille en bankgaranti til fordel for Europa-Kommissionen med henblik på at undgå en øjeblikkelig inddrivelse af de bøder, som blev pålagt selskaberne ved artikel 2, stk. 1, i Kommissionens beslutning K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen (sag KOMP/38.344 — Forspændingsstål), som ændret ved Kommissionens beslutning K(2010) 6676 endelig af 30. september 2010, udsættes på følgende betingelser:

— Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG og Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG betaler et beløb på [fortroligt] mio. EUR til Kommissionen inden den 30. juni 2011.

— Selskaberne betaler månedlige beløb til Kommissionen på 300 000 EUR den 15. i hver måned fra den 15. juli 2011 og indtil videre, men senest indtil der træffes afgørelse i hovedsagen.

- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 15. juli 2011 — Fapricela mod Kommissionen

(Sag T-398/10 R)

(Særlige rettergangsformer — konkurrence — kommissionsbeslutning, hvorved der pålægges en bøde — bankgaranti — begæring om udsættelse af gennemførelse — økonomisk tab — ingen usædvanlige omstændigheder — manglende uopsættelighed)

(2011/C 282/41)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Fapricela — Indústria de Trefilaria, SA (Ançã, Portugal) (ved advokaterne M. Gorjão-Henriques og S. Roux)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, P. Costa de Oliveira og V. Bottka, som befuldmægtigede, bistået af advokat M. Marques Mendes)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38.344 — Forspændingsstål), bl.a. for så vidt som den stiller krav om tilvejebringelse af en bankgaranti for at undgå den øjeblikkelige inddrivelse af den bøde, der er blevet pålagt i henhold til beslutningens artikel 2.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Rettens kendelse af 18. juli 2011 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-450/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — rimelig frist for at fremsætte et erstatningskrav — for sent fremsat — appel, der delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2011/C 282/42)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Første Afdeling) den 9. juli 2010 i sag F-91/09 (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), Marcuccio mod Kommissionen, med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger som Europa-Kommissionen har afholdt i appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 317 af 20.11.2010.

Rettens kendelse af 21. juli 2011 — Fuchshuber Agrarhandel mod Kommissionen

(Sag T-451/10) ⁽¹⁾

(Erstatningssøgsmål — fælles landbrugspolitik — løbende licitationer med henblik på videresalg af korn på EF's marked — Kommissionens kontrolbeføjelse — åbenbart kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, der tillægger borgerne rettigheder — sagen åbenbart ugrundet)

(2011/C 282/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Fuchshuber Agrarhandel GmbH (Hörsching, Østrig) (ved advokat G. Lehner)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. von Rintelen og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af Kommissionens manglende kontrol af gennemførelsesbetingelserne for løbende licitationer med henblik på videresalg af korn på EF's marked, i dette tilfælde videresalg af majs fra det ungarske interventionsorgan.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes, idet søgsmålet er åbenbart ugrundet.
- 2) Fuchshuber Agrarhandel GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 317 af 20.11.2010.

Rettens kendelse af 6. juli 2011 — SIR mod Rådet

(Sag T-142/11) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire — de omhandlede personers sletning af listen — annullations-søgsmål — uforment at træffe afgørelse)

(2011/C 282/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Société ivoirienne de raffinage (SIR) (Abidjan, Côte d'Ivoire) (ved advokat M. Ceccaldi)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og A. Vitro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse 2011/18/FUSP af 14. januar 2011 om ændring af Rådets afgørelse 2010/656/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire (EUT L 11, s. 36) og af Rådets forordning (EU) nr. 25/2011 af 14. januar 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 560/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire (EUT L 11, s. 1), for så vidt som disse retsakter indfører restriktive foranstaltninger, der er bebyrdende for sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.
- 3) Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse om Europa-Kommissionens begæring om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 130 af 30.4.2011.

Rettens kendelse af 6. juli 2011 — Petroci mod Rådet

(Sag T-160/11) ⁽¹⁾

(Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire — fjernelse fra listen over berørte personer — annullationssøgsmål — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)

(2011/C 282/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Société nationale d'opérations pétrolières de la Côte d'Ivoire Holding (Petroci Holding) (Abidjan, Côte d'Ivoire) (ved advokat M. Ceccaldi)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og A. Vitro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annullation af Rådets afgørelse 2011/18/FUSP af 14. januar 2011 om ændring af Rådets afgørelse 2010/656/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire (EUT L 11, s. 36), og af Rådets forordning (EU) nr. 25/2011 af 14. januar 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 560/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situa-

tionen i Côte d'Ivoire (EUT L 11, s. 1), for så vidt som disse retsakter indfører restriktive foranstaltninger til skade for sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Det er ikke længere uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.
- 3) Det er uforholdsmæssigt at tage stilling til interventionsbegæringen fra Europa-Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 7.5.2011.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 14. juli 2011 — Trabelsi m.fl. mod Rådet

(Sag T-187/11 R)

(Særlige rettergangsformer — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien — indfrysning af pengemidler — begæring om udsættelse af gennemførelse og om anordning af foreløbige forholdsregler — manglende uopsættelighed)

(2011/C 282/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Mohamed Trabelsi (Paris, Frankrig), Ines Lejri (Paris), Moncef Trabelsi (Paris), Selima Trabelsi (Paris) og Tarek Trabelsi (Paris) (først ved advokat A. Metzker, derefter ved advokat A. Tekari)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro og G. Étienne, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om foreløbige forholdsregler og om udsættelse af gennemførelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/79/FUSP af 4. februar 2011 om gennemførelse af afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT L 31, s. 40).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Rettens kendelse af 15. juli 2011 — Personalerepræsentationen ved EIB m.fl. mod Bömcke(Sag T-213/11 P) ⁽¹⁾**(Appel — personalesag — begæring om tilladelse til at intervenere ved personaleretten — beregning af frist — forsinkelse)**

(2011/C 282/47)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Personalerepræsentationen ved Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (Luxembourg, Luxembourg), Jean-Pierre Bodson (Luxembourg), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luxembourg), Manuel Sutil (Nondkeil, Frankrig), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luxembourg) og Marie-Christel Heger (Luxembourg) (ved advokaterne J. Wilson, A. Senes og B. Entringer)

Den anden part i appelsagen: Eberhard Bömcke (Athus, Belgien) (ved advokat D. Lagasse)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af formanden for Retten for EU-personalesagers Anden Afdeling den 17. marts 2011 i sag F-95/10 INT, Bömcke mod EIB, ikke trykt i Samling af Afgørelser, med påstand om ophævelse af denne kendelse

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Personalerepræsentationen ved Den Europæiske Investeringsbank, Jean-Pierre Bodson, Evangelos Kourgias, Manuel Sutil, Patrick Vanhoudt og Marie-Christel Heger bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 152 af 21.5.2011.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. juli 2011 — Cemex m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-292/11 R)

(Særlige rettergangsformer — konkurrence — begæring om oplysninger — artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1/2003 — begæring om udsættelse af gennemførelse — manglende uopsættelighed)

(2011/C 282/48)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Cemex SAB de CV (Monterrey, Mexico); New Sunward Holding BV (Amsterdam, Nederlandene); Cemex

España, SA (Madrid, Spanien); Cemex Deutschland AG (Ratingen, Tyskland); Cemex UK (Egham, Surrey, Det Forenede Kongerige); Cemex Czech Operations s.r.o. (Prag, Den Tjekkiske Republik); Cemex France Gestion (Rungis, Frankrig); og Cemex Austria AG (Langenzersdorf, Østrig) (ved advokaterne J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez, H. González Duránte og B. Martínez Corral)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier, F. Castilla Contreras og C. Hödlmayr, som befuldmægtigede, bistået af advokat J. Rivas)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelse af Kommissionens afgørelse K(2011) 2360 endelig, af 30. marts 2011, vedrørende en procedure om anvendelse af artikel 18, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 (sag 39520 — Cement og relaterede produkter).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. juli 2011 — Holcim (Tyskland) og Holcim mod Kommissionen

(Sag T-293/11 R)

(Særlige rettergangsformer — konkurrence — begæring om oplysninger — artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1/2003 — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2011/C 282/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Holcim AG (Hambourg, Tyskland) og Holcim Ltd (Rapperswil-Jona, Schweiz) (ved advokaterne P. Niggemann og K. Gaßner)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Kellerbauer, R. Sauer og C. Hödlmayr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse K(2011) 2363 endelig af 31. marts 2011 om en procedure i henhold til artikel 18, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 (sag 39520 — Cement og lignende produkter)

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

**Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. juli 2011 —
Cementos Portland Valderrivas mod Kommissionen**

(Sag T-296/11 R)

(Særlige rettergangsformer — konkurrence — begæring om oplysninger — artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1/2003 — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2011/C 282/50)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Cementos Portland Valderrivas, SA (Pamplona, Spanien) (ved advokat L. Ortiz Blanco)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castilla Contreras, C. Urraca Caviedes og C. Hödlmayr, som befuldmægtigede, bistået af advokat J. Rivas)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse K(2011) 2368 endelig af 30. marts 2011 om en procedure i henhold til artikel 18, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 (sag 39520 — Cement og lignende produkter)

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

**Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. juli 2011 —
HeidelbergCement mod Kommissionen**

(Sag T-302/11 R)

(Særlige rettergangsformer — konkurrence — begæring om oplysninger — artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1/2003 — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2011/C 282/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Tyskland) (ved advokaterne U. Denzel, T. Holzmüller og P. Pichler)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Kellerbauer, R. Sauer og C. Hödlmayr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af Kommissionens afgørelse K(2011) 2361 endelig af 31. marts 2011, om en procedure i henhold til artikel 18, stk. 3, i Rådets forordning nr. 1/2003 (sag 39520 — Cement og lignende produkter)

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

**Appel iværksat den 14. juni 2011 af Ioannis Vakalis til
prøvelse af Personalerettens dom af 13. april 2011 i sag
F-38/10, Vakalis mod Kommissionen**

(Sag T-317/11 P)

(2011/C 282/52)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Ioannis Vakalis (Luvinat, Italien) (ved advokat S.A. Pappas)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Der gives appellanten medhold i de i første instans nedlagte påstande, med undtagelse af den påstand, som Personaleretten med føje afviste.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger

Anbringender og væsentligste argumenter

Genstanden for denne appel er ophævelse af den af Personaleretten (Første Instans) afsagte dom af 13. april 2011 i sag F-38/10, Vakalis mod Kommissionen.

Til støtte for appellen har appellanten påberåbt sig fire anbringender.

- 1) Første anbringende om, at Personalerettens begrundelse er ulogisk, idet retten ikke drog konklusioner af sine konstateringer, for så vidt som denne konstaterede, at det tilkommer Kommissionen at tage hensyn til valutakursændringer. Kommissionen tager imidlertid ikke hensyn til dette spørgsmål. Den appellerede dom er derfor behæftet med en ulogisk begrundelse.
- 2) Andet anbringende om, at Personaleretten misforstod det spørgsmål, som blev forelagt den. Det fremgår af den appellerede dom, at Personaleretten antog, at appellanten forespurgte den, om forskelsbehandlingen mellem de tjenestemænd, der er omfattet af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til vedtægten af 1969, og de tjenestemænd, der er omfattet af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004, var ulovlig, mens det spørgsmål, som blev forelagt retten, var, om »de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser er diskriminerende derved, at de behandler forskellige situationer ens«. Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at retten fejlagtigt forkastede anbringendet om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.

- 3) Tredje anbringende om, at Personaleretten foretog en ændring af begrundelsen. Appellanten har gjort gældende, dels at den budgetmæssige begrundelse for de almindelige gennemførelsesbestemmelser først fremkom under retsmødet, dels at denne begrundelse er forskellig fra den begrundelse, som appellanten modtog i afslaget på hans klage (en begrundelse, som Personaleretten i øvrigt fandt var utilstrækkelig). Ifølge retspraksis skal retten ikke afhjælpe en eventuel manglende begrundelse eller supplere Kommissionens begrundelse ved at tilføje eller erstatte elementer, som ikke fremgår af den anfægtede beslutning selv.
- 4) Fjerde anbringende om, at der blev foretaget et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som Personaleretten forkastede anbringendet vedrørende ligebehandlingsprincippet, eftersom appellanten ikke godtgjorde, at der forelå en ubegrundet forskelsbehandling. Appellanten godtgjorde imidlertid, at den pågældende forskelsbehandling ikke var begrundet i indførelsen af euroen, som var den oprindelige begrundelse for afslaget på klagen.

Sag anlagt den 23. juni 2011 — Régie Networks og NRJ Global mod Kommissionen

(Sag T-340/11)

(2011/C 282/53)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Régie Networks (Lyon, Frankrig) og NRJ Global (Paris, Frankrig) (ved advokaterne B. Geneste og C. Vannini)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Europæiske Union har pådraget sig et erstatningsansvar på grundlag af:
 - Kommissionens ulovlige beslutning af 10. november 1997 om statsstøtte N 679/97
 - Kommissionens manglende handling efter konstateringen af ulovligheden anført i skrivelse rettet til de franske myndigheder den 8. maj 2003.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at erstatte hele det tab, som sagsøger har lidt på grund af de fejl, der fremgår af stævningen. Tabet udgør:
 - det indbetalte skattebeløb for perioden fra den 1. januar 1998 til den 31. december 2002

- honorarer afholdt til at føre sag for at få tilbagebetalt skatten betalt for perioden fra den 1. januar 2001 til den 31. december 2002

- honorarer afholdt i forbindelse med den nærværende sag.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender:

- 1) Første anbringende vedrører den fejl, der blev begået på grund af ulovligheden af Kommissionens beslutning af 10. november 1997. Efter at have undersøgt ordningen til støtte for radiofoni i 1997, erklærede Kommissionen den for i overensstemmelse med traktaten, dog uden at undersøge ordningens finansieringsmåde, selv om den er forpligtet hertil i henhold til en af Domstolen fast etableret retspraksis på dette område, i det omfang hvor denne finansiering var en integrerende del af den omhandlede støtteordning. Beslutningen vedtaget af Kommissionen på en sådan måde er ulovlig og udgør en fejl, der skaber et ikke-kontraktretlig erstatningsansvar for Den Europæiske Union.
- 2) Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, som følge af Kommissionens undladelse i 2003 af at afhjælpe de skadelige virkninger af beslutningen af 1997. Kommissionen konstaterede ulovligheden af sin beslutning af 10. november 1997 senest den 8. maj 2003, den dato hvor den rettede en skrivelse til de franske myndigheder, hvori den anførte, at finansieringsmåden for støtte til radiofoni, som den sidst godkendte ved beslutning af 10. november 1997, var i strid med traktaten. Kommissionen tog imidlertid ingen foranstaltninger med henblik på at afhjælpe den konstaterede ulovlighed. Det er på det grundlag, at sagsøgerne er af den opfattelse, at Kommissionens undladelse af at afhjælpe de tab, der opstod på grund af den ulovlige beslutning, den vedtog i 1997, er i strid med principperne om god forvaltningsskik, der er et generelt princip i EU-retten, og således kan pådrage Unionen et erstatningsansvar.

Sag anlagt den 7. juli 2011 — Makhoul mod Rådet

(Sag T-359/11)

(2011/C 282/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Hafez Makhoul (Damaskus, Syrien) (ved advokaterne P. Grollet og G. Karouni)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets forordning (EU) nr. 442/2011 af 9. maj 2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren.
- Rådets afgørelse 2011/273/FUSP af 9. maj 2011 om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren.
- Gennemførelsesafgørelse 2011/302/FUSP, i medfør af hvilken bilaget til afgørelse 2011/273/FUSP erstattes af teksten i bilaget til afgørelse af 23. maj, annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87 og 91 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

- 1) Første anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar og af retten til en retfærdig rettergang. Sagsøgeren fremfører, at hans ret til forsvar er blevet tilsidesat, idet han er blevet pålagt de pågældende sanktioner uden forinden at være blevet hørt, haft mulighed for at forsvare sig eller haft kendskab til de forhold, på grundlag af hvilke foranstaltningerne er blevet truffet.
- 2) Andet anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten, som er fastsat i artikel 296, stk. 2, TEUF. Sagsøgeren bebrejder Rådet, at det over for ham har vedtaget restriktive foranstaltninger uden at have meddelt ham begrundelsen, således at han havde haft mulighed for at kunne fremføre sit forsvar. Sagsøgeren bebrejder Rådet, at det har begrænset sig til en generel og stereotyp formulering uden nøjagtigt at nævne de faktiske og retlige forhold, som ligger til grund for den retlige begrundelse for dets afgørelse, eller de betragtninger, der har ført det til at træffe afgørelsen.
- 3) Tredje anbringende om tilsidesættelse af garantien for retten til en effektiv domstolsbeskyttelse. Sagsøgeren har ikke blot gjort gældende, at han ikke har haft mulighed for effektivt at gøre sit synspunkt gældende over for Rådet, men også at han ikke har været i stand til at drage fordel af sit søgsmål ved Retten på grund af den i den anfægtede afgørelse i enhver henseende manglende angivelse af de specifikke og konkrete grunde, der underbygger den.
- 4) Fjerde anbringende om tilsidesættelse af det almindelige proportionalitetsprincip.

- 5) Femte anbringende om tilsidesættelse af ejendomsretten, for så vidt som de restriktive foranstaltninger, og nærmere bestemt foranstaltningen med henblik på indefrysning af midler, udgør et uforholdsmæssigt indgreb i sagsøgerens grundlæggende ret til at råde frit over sine ejendele.
- 6) Sjette anbringende om tilsidesættelse af retten til privatlivets fred, for så vidt som foranstaltningerne med henblik på indefrysning af midler og restriktion af den frie bevægelighed ligeledes udgør et uforholdsmæssigt indgreb i sagsøgerens grundlæggende ret.

Sag anlagt den 12. juli 2011 — Arla Foods mod KHIM — Artax (Lactofree)

(Sag T-364/11)

(2011/C 282/55)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Arla Foods AMBA (Viby J, Danmark) (ved advokat J. Hansen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for Appellammeret: Artax Beteiligungs- und Vermögensverwaltungs AG (Linz, Østrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 18. april 2011 af Andet Appellammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1357/2009-2) annulleres, og EF-varemærkeregistrering nr. 4647533 for varer i klasse 5, 29, 30 og 32 erklæres ugyldig i overensstemmelse med afgørelse truffet af annullationsafdelingen den 11. september 2009.
- Harmoniseringskontoret og den anden part i sagen for appellammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger ved annullationsafdelingen, appellammeret og Retten.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærket »Lactofree« for varer i klasse 5, 29, 30 og 32 — EF-varemærkeregistrering nr. 4647533

Indehaver af EF-varemærket: Artax Beteiligungs- und Vermögensverwaltungs AG

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt:
Arla Foods AMBA

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Den part, der har indgivet begæring om ugyldighed, har under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 artikel 53, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), begrundet denne med, at der findes en ældre EF-varemærkeregistrering nr. 4532751 for figurmærket »lactofree« (i farver) for varer i klasse 29.

Annullationsafdelingens afgørelse: Ugyldighedsbegæringen taget til følge for en del af varerne.

Appelkammerets afgørelse: Annullerede annullationsafdelingens afgørelse og afviste ugyldighedsbegæringen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, da appelkammeret begik fejl ved sammenligningen af tegnene, og dermed i den samlede vurdering af risikoen for forveksling mellem figurmærkerne »lactofree« og »Lactofree«.

Appel iværksat den 5. juli 2011 af AO til prøvelse af Personalerettens kendelse af 4. april 2011 i sag F-45/10, AO mod Kommissionen

(Sag T-365/11 P)

(2011/C 282/56)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: AO (Bruxelles, Belgien) (ved advokat P. Lewisch)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

— Ophævelse af Personalerettens kendelse af 4. april 2011 i sag F-45/10, AO mod Kommissionen.

— I det tilfælde, at Retten er i stand til at afgøre sagens realitet, gives der appellantens medhold i hans påstande i første instans, dvs.:

— Europa-Kommissionens afgørelse CMS 07/046 annulleres som følge af chikane, misforvaltning og tilsidesættelse af retten til forsvar.

— Samtlige afgørelser, som ansættelsesmyndigheden traf vedrørende appellantens fra september 2003 og indtil han blev fritaget fra tjenesten på grund af chikane og misforvaltning som følge af tilsidesættelsen af hans ret til forsvar, annulleres.

— Europa-Kommissionen pålægges at foretage en høring af appellantens i henhold til tjenstemandsvedtægten⁽¹⁾ artikel 7, stk. 1, og artikel 24 og derved efterkomme hans anmodninger fra februar og marts 2008.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale appellantens en symbolsk godtgørelse på én (1) EUR i kompensation for den i sagen omhandlede økonomiske og ikke-økonomiske skade, som han har lidt, idet formålet med sagen ikke er af økonomisk karakter, men består i at retablere sagsøgerens værdighed og faglige omdømme, og

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellantens fremført tre anbringender.

1) Det første anbringende er, at betingelserne for at træffe afgørelse ved kendelse i henhold til artikel 76 i procesreglementet for Retten for EU-Personalesager ikke er opfyldt og at der ikke foreligger en sag, som åbenbart ikke kan behandles.

— Personaleretten har ikke taget hensyn til adskillige af de fremførte påstande og anbringender vedrørende den chikane, som appellantens var udsat for.

— Appellantens blev nægtet ret til at blive tildelt en frist til at berigtige sin stævning i henhold til artikel 36 i procesreglementet for Retten for EU-Personalesager for så vidt angår to af ansættelsesmyndigheden truffene afgørelser, som appellantens citerede i sin stævning.

2) Det andet anbringende er, at Personaleretten i sin kendelse i sag F-45/10 har tilsidesat EU-retten, således som denne følger af artikel 11, stk. 1, i bilag I til statuten for Den Europæiske Unions Domstol, eftersom appellantens har ret til erstatning som følge af den chikane, han var udsat for.

3) Det tredje anbringende er, at Personaleretten har tilsidesat retten til forsvar, jf. artikel 6, stk. 1, i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder samt artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Forordning nr. 31/EØF, nr. 11/Euratom, om vedtægten for tjenstemænd og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab (EFT 45 af 14.6.1962, s. 1385; den danske specialudgave: serie I kapitel 1959-1962 s. 0126).

Sag anlagt den 4. juli 2011 — Lyder Enterprises mod EF-Sortsmyndigheden (CPVO) — Liner Plants NZ (1993) (Southern Splendour)

(Sag T-367/11)

(2011/C 282/57)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Lyder Enterprises Ltd (Auckland, New Zealand) (ved solicitor G. Pickering)

Sagsøgt: EF-Sortsmyndigheden (CPVO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Liner Plants NZ (1993) Ltd (Waitakere, New Zealand)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at afgørelse truffet den 18. februar 2011 af appelkammeret ved EF-Sortsmyndigheden (sag nr. A 007/2010) er ugyldig, og afgørelsen annulleres.
- Sagen udsættes indtil High Court of New Zealand har truffet endelig afgørelse i sag No CIV:2011:404:2969.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-sortsbeskyttelse: Lyder Enterprises Ltd

Ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse vedrører: Southern Splendour
— ansøgning om EF-sortsbeskyttelse nr. 2006/1888

Indsiger mod meddelelsen af EF-sortsbeskyttelse: Liner Plants NZ (1993) Ltd

Grundlaget for indsigelsen: Indsigelsen var støttet på den påstand, at ansøgeren ikke var den person, der havde frembragt, eller fundet og udviklet sorten, eller dennes successor.

Udvalget ved Sortsmyndighedens afgørelse: Afslag på ansøgning nr. 2006/1888 for sorten »Southern Splendour« (afgørelse nr. R972)

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af reglen *audi alteram partem*, manglende kompetence, manglende forståelse af det grundlæggende begreb »natural justice« og tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift, da appelkammeret traf afgørelse om, at det bevis, der var indeholdt i sagsøgerens breve, ikke kunne accepteres, eftersom det ikke forelå som en beediget skriftlig erklæring.

Sag anlagt den 8. juli 2011 — Polyelectrolyte Producers Group m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-368/11)

(2011/C 282/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Polyelectrolyte Producers Group (Bruxelles, Belgien), SNF SAS (Andrezieux Boutheon, Frankrig) og Travetanche Injection SPRL (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne K. Van Maldegem og R. Cana)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens forordning (EU) nr. 366/2011 af 14. april 2011 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) for så vidt angår bilag XVII (acrylamid) (EUT L 101, s. 12) annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet gjort tre anbringender gældende.

- 1) Ifølge det første anbringende indeholder den anfægtede forordning åbenbare fejlskøn, idet Kommissionen for det første lagde oplysninger til grund, som i henhold til det gældende regelsæt ikke er relevante i forhold til eksponering af mennesker og miljø i EU, og for det andet ikke påpegede risici ved acrylamid injektionsmørtel gennem relevante gældende krav, idet Kommissionen i stedet stolede på oplysninger om anvendelse af et andet materiale. Som følge heraf opfylder vedtagelsen af den nævnte forordning ikke betingelserne i de relevante retlige bestemmelser.
- 2) Ifølge det andet anbringende tilsidesætter den anfægtede forordning proportionalitetsprincippet.

3) Ifølge det tredje anbringende er den anfægtede forordning utilstrækkeligt begrundet, hvilket er i strid med artikel 296 TEUF.

Sag anlagt den 5. juli 2011 — Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon mod Kommissionen m.fl.

(Sag T-369/11)

(2011/C 282/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon AE (Chalandri, Grækenland) (ved advokat A. KrySTALLIDIS)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen, EU-delegationen i Tyrkiet (Ankara, Tyrkiet), og Central Finance & Contracts Unit (CFCU) (Ankara)

Sagsøgernes påstande

— Sagsøgeren tilkendes erstatning for den skade, der er lidt på grund af den hævdede ulovlige afgørelse, som er truffet af en af de sagsøgte (EU-delegationen i Tyrkiet) den 5. april 2011 (og enhver efterfølgende afgørelse), om ikke at tildele kontrakten »Enlargement of the European Turkish Business Centres Network to Sivas, Antakya, Batman and Van — Europe Aid/128621/D/SER/TR til konsortiet⁽¹⁾ på grund af påståede »urigtige erklæringer«.

— De sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

- 1) Første anbringende om at de sagsøgte har krænket sagsøgerens berettigede forventning, idet de har tilsidesat artikel 10 i den europæiske kodeks for god forvaltningsskik ved uventet at annullere beslutningen om at tildele det pågældende projekt til konsortiet på grund af påståede »urigtige erklæringer«.
- 2) Andet anbringende om at de sagsøgte har tilsidesat det almindelige retssikkerhedsprincip og bestemmelserne i artikel 4 i den europæiske kodeks for god forvaltningsskik, idet de har beskyldt sagsøgeren for at have afgivet falsk forklaring uden forinden at have identificeret nogen af de falske dokumenter.
- 3) Tredje anbringende om at de sagsøgte har tilsidesat sagsøgerens ret til at blive hørt, idet de ikke har underrettet sagsøgeren om, at de havde til hensigt ikke at tildele kontrakten til Konsortiet, hvilket er i strid med artikel 16 i den europæiske kodeks for god forvaltningsskik.

4) Fjerde anbringende om at de sagsøgte har undladt at begrunde hvilke dokumenter, sagsøgeren angiveligt skulle have forfalsket, hvilket er i strid med artikel 18 i den europæiske kodeks for god forvaltningsskik.

5) Femte anbringende om at de sagsøgte har undladt at underrette sagsøgeren om mulighederne for at anfægte den beslutning, der er truffet vedrørende sagsøgeren, hvilket er i strid med artikel 11 og 19 i den europæiske kodeks for god forvaltningsskik.

6) Sjette anbringende om at de sagsøgte misbrugte deres skønsmæssige beføjelser til at træffe afgørelse på baggrund af de oplysninger, der fremlægges for dem, og dermed misbrugte deres beføjelser, idet den begrundelse, der blev ført af den ordregivende myndighed, alene kunne anvendes med henblik på at afvise et tilbud under udbudsproceduren, for så vidt det ikke var i overensstemmelse med vurderingskriterierne, og ikke efter kontrakten var tildelt.

⁽¹⁾ »DIADIKASIA BUSINESS CONSULTANTS S.A. (GR) — WYG INTERNATIONAL LTD (UK) — DELEEUW INTERNATIONAL LTD (TR) — CYBERPARK (TR)«

Sag anlagt den 15. juli 2011 — Palirria Souliotis mod Kommissionen

(Sag T-380/11)

(2011/C 282/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Anonymi Viotechniki kai Emporiki Etairia Kataskevis Konservon — Palirria Souliotis AE (Psacha, Grækenland) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 447/2011 af 6. maj 2011 om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur (EUT L 122, s. 63) annulleres, og

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Med første anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat et væsentligt formkrav, idet den har undladt på behørig vis at rådføre sig med Nomenklaturudvalget. Endvidere har Kommissionen undladt at tage stilling til den af sagsøgeren indgivne udtalelse.

- 2) Med andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen har overskredet grænserne for den kompetence, der er tillagt den ved artikel 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1).
- 3) Med tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at tarifere fyldte vinblade på dåse i den KN-kode, der er anført i bilaget til den anfægtede forordning.

Sag anlagt den 15. juli 2011 — Pigui mod Kommissionen

(Sag T-382/11)

(2011/C 282/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Cristina Pigui (Strejnic, Rumænien) (ved advokat M. Alexe)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionen tilpligtes at videregive oplysninger vedrørende identiteten på enhver højere uddannelsesinstitution, der har været involveret i Jean Monnet-programmets online Masteruddannelse 2008-2010.
- Kommissionen tilpligtes at stoppe programmet, såfremt ingen højere uddannelsesinstitutioner er involveret, og til at anmode om skriftlige studiekontrakter mellem de studerende og arrangørerne samt at anmode om et ensartet evalueringssystem for alle de involverede studerende, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at genoprette sagsøgerens ab initio-situation, hvoraf det fremgår, at 2008-2010 programmet ikke levede op til Jean Monnet-programmets krav — i hvert fald ikke for så vidt angår sagsøgeren.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med søgsmålet har sagsøgeren i henhold til artikel 265 TEUF nedlagt påstand om, at det fastslås, at Kommissionen retsstridigt har undladt at handle, idet den ikke har videregivet resultaterne af den offentlige undersøgelse, som sagsøgeren havde anmodet om.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet påberåbt sig fire anbringender:

- 1) Første anbringende om Kommissionens tilsidesættelse af artikel 6, stk. 3, og artikel 15 i afgørelse nr. 1720/2006/EF ⁽¹⁾, eftersom den undlod at undersøge og videregive oplysninger, som sagsøgeren havde anmodet om, samt artikel 11 og 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, eftersom Kommissionen tilsidesatte gennemsigtighedsprincippet og lovgivningen om forbrugerbeskyttelse.
- 2) Andet anbringende om Kommissionens tilsidesættelse af artikel 4 og 5 i direktiv 97/7/EF ⁽²⁾ og artikel 2, litra a)–b), samt artikel 5 i direktiv 2005/29/EF ⁽³⁾, eftersom den undlod at undersøge og evaluere Jean Monnet-programmets online masteruddannelse i strid med dets formål i overensstemmelse med artikel 15 i afgørelse nr. 1720/2006/EF.
- 3) Tredje anbringende om Kommissionens tilsidesættelse af artikel 5 i direktiv 97/7/EF og artikel 2, litra a)–b), og artikel 6 og 7 i direktiv 2005/29/EF, eftersom den undlod at undersøge dobbeltstandarden i de studerendes evalueringssystem
- 4) Fjerde anbringende om Kommissionens tilsidesættelse af artikel 14 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, samt artikel 2 i protokol 1 til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, eftersom sagsøgeren ikke modtog en ensartet behandling inden for rammerne af Jean Monnet-programmets online masteruddannelse.

-
- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1720/2006/EF af 15.11.2006 om et handlingsprogram for livslang læring (EUT 2006 L 327, s. 45).
 - ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20.5.1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg (EFT 1997 L 144, s. 19)
 - ⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149, s. 22).

Sag anlagt den 21. juli 2011 — Makhoul mod Rådet

(Sag T-383/11)

(2011/C 282/62)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Eyad Makhoul (Damaskus, Syrien) (ved advokaterne P. Grollet og G. Karouni)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/302/FUSP af 23. maj 2011 om gennemførelse af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren, fordi hans grundlæggende rettigheder tilsidesættes.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87 og 91 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til en retfærdig rettergang. Sagsøgeren gør gældende, at hans ret til forsvar er blevet tilsidesat, eftersom han er blevet pålagt de omhandlede sanktioner uden forud herfor at være blevet hørt, uden at have haft lejlighed til at forsvare sig, og uden at have fået kendskab til de oplysninger, på grundlag af hvilke disse foranstaltninger er blevet truffet.
- 2) Andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af begrundelsespligten, der er fastsat i artikel 296, stk. 2, TEUF. Sagsøgeren foreholder Rådet, at det har vedtaget restriktive foranstaltninger vedrørende ham uden at have meddelt ham begrundelserne herfor og således gøre det muligt for ham at forsvare sig. Sagsøgeren foreholder Rådet, at det har begrænset sig til en generel og stereotyp formulering, uden præcist at nævne de faktiske og retlige oplysninger, som afgørelsens lovlighed afhænger af, og de betragtninger, der førte til at den blev truffet.
- 3) Tredje anbringende vedrører spørgsmålet, om begrundelsen var underbygget. Sagsøgeren foreholder Rådet, at det har støttet sig på en åbenbar fejlagtig begrundelse og ikke har foretaget en differentiering, således at begrundelsen retligt set ikke kan anses for at være passende.
- 4) Fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af den garanti, der følger af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse. Sagsøgeren gør gældende, at han ikke blot ikke sagligt har kunnet gøre sit synspunkt gældende over for Rådet, men at han heller ikke er i stand til at føre sagen sagligt for Retten, fordi den anfægtede afgørelse slet ikke angiver de særlige og konkrete grunde, der begrundes den.
- 5) Femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af det almindelige proportionalitetsprincip.
- 6) Sjette anbringende vedrører en tilsidesættelse af ejendomsretten, for så vidt som de restriktive foranstaltninger, og nærmere bestemt indefrysningen af midler, udgør et uforholdsmæssigt indgreb i sagsøgerens grundlæggende ret til frit at råde over sin ejendom.

- 7) Syvende anbringende vedrører en tilsidesættelse af retten til privatliv, for så vidt som foranstaltningerne om indefrysning af midler og indskrænkningen i retten til at bevæge sig, hvorhen man vil, også udgør et uforholdsmæssigt indgreb i sagsøgerens grundlæggende rettighed.

Sag anlagt den 22. juli 2011 — Safa Nicu Sepahan mod Rådet

(Sag T-384/11)

(2011/C 282/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Safa Nicu Sepahan (Isfahan, Iran) (ved advokat A. Bahrami)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Optegnelse nr. 19 i bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1), som ændret ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2011 af 23. maj 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 136, s. 26) erklæres for ugyldig.
- Det fastslås, at Rådet har tilsidesat artikel 265 TEUF ved at undlade at undersøge sagsøgerens anmodning af 7. juni 2011 om at genoverveje optegnelse nr. 19.
- Sagsøgerens navn slettes af EU's liste over sanktioner.
- Sagsøgeren tilkendes erstatning i en størrelsesorden, der skal fastsættes under behandlingen af nærværende sag, og som ikke udgør mindre end 2 mio. EUR.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

- 1) Med første anbringende gøres gældende, at Rådet foretog et åbenbart urigtigt skøn, idet opførelsen af sagsøgerens navn på listen over personer og enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, er fejlbehæftet, vildledende, uspecifik, ufuldstændig, og derfor ganske enkelt ulovlig.

- 2) Med andet anbringende gøres gældende, at Rådet åbenlyst har undladt at begrunde opførelsen af sagsøgerens navn på listen over personer og enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger.

Sag anlagt den 21. juli 2011 — BP Products North America mod Rådet

(Sag T-385/11)

(2011/C 282/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BP Products North America, Inc. (Naperville, De Forenede Stater) (ved advokaterne H.-J. Prieß og B. Sachs og solicitor C. Farrar)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 2 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 443/2011 ⁽¹⁾ af 5. maj 2011 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Artikel 2 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 444/2011 ⁽²⁾ af 5. maj 2011 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

- 1) Første anbringende om tilsidesættelse af grundforordningerne om antidumping- og udligningstold, idet Rådets forordning (EF) nr. 598/2009 og nr. 599/2009 om biodieselimporter med oprindelse i Amerikas Forenede Stater ⁽³⁾ blev udvidet til at omfatte biodieselprodukter, der ikke oprindeligt var omfattet af forordningerne om antidumping- og udligningstold, i stedet for at der blev foretaget en ny undersøgelse, selv om blandingerne, der nu er underlagt Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 444/2011, var specifikt undtaget fra området for Rådets forordning (EF) nr. 598/2009 og nr. 599/2009.
- 2) Andet anbringende om, at der er foretaget åbenbart urigtige skøn med hensyn til vurderingen af de faktiske omstændigheder, navnlig med hensyn til den omstændighed, at blandinger med et lavere indhold af biodiesel (og som ikke pålægges nogen told) ikke kan gennemdannes til blandinger med et højere indhold af biodiesel (som pålægges told), således at omgåelse ikke er mulig, samt med hensyn til

sagsøgerens påståede omgåelse, idet der er foretaget en åbenbar fejlagtig bedømmelse af de økonomiske begrundelser for eksporterne, som sagsøgeren har givet.

- 3) Tredje anbringende om tilsidesættelse af et væsentligt procedurekrav, idet der ikke er blevet givet en fyldestgørende begrundelse i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 444/2011 for udvidelsen af den endelige told til biodieselprodukter med en blanding med 20 % og lavere.
- 4) Fjerde anbringende om tilsidesættelse af de grundlæggende EU-retlige principper om forbud mod forskelsbehandling og god forvaltningsskik, idet sagsøgeren ikke er blevet tildelt den toldsats, der finder anvendelse på »samarbejdende selskaber«, til trods for at sagsøgeren samarbejdede fuldt og helt.

-
- (1) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 443/2011 af 5.5.2011 om udvidelse af den endelige udligningstold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 598/2009 på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, til importen af biodiesel afsendt fra Canada, uanset om den er angivet med oprindelse i Canada, om udvidelse af den endelige udligningstold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 598/2009, til importen af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater og om afslutning af undersøgelsen vedrørende import afsendt fra Singapore (EUT L 122, s. 1).
 - (2) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 444/2011 af 5.5.2011 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 599/2009 på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, til importen af biodiesel afsendt fra Canada, uanset om den er angivet med oprindelse i Canada, om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 599/2009, til importen af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater og om afslutning af undersøgelsen vedrørende import afsendt fra Singapore (EUT L 122, s. 12).
 - (3) Rådets forordning (EF) nr. 598/2009 af 7.7.2009 om indførelse af en endelig udligningstold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EUT L 179, s. 1.) og Rådets forordning (EF) nr. 599/2009 af 7.7.2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EUT L 179, s. 26).

Sag anlagt den 22. juli 2011 — Nitrogénművek Vegyipari mod Kommissionen

(Sag T-387/11)

(2011/C 282/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger Nitrogénművek Vegyipari Zrt. (Pétfürdő, Republikken Ungarn) (ved advokaterne Z. Tamás og M. Le Berre)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den anfægtede beslutning fra Kommissionen af 27. oktober 2010 om statsstøtte C 14/09 (ex NN 17/09) fra Ungarn til Péti Nitrogénművek Zrt. (meddelt under nummer K(2010) 7274, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sine egne omkostninger samt de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig seks anbringender.

1) Første anbringende:

- Kommissionens manglende anvendelse af markedstransaktionsprincippet.

2) Andet anbringende:

- Den anfægtede beslutning blev udstedt i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF.

3) Tredje anbringende:

- Den anfægtede beslutning blev udstedt i strid med artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og med artikel 296 TEUF.

4) Fjerde anbringende:

- Den anfægtede beslutning blev udstedt i strid med artikel 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

5) Femte anbringende:

- Den anfægtede beslutning blev udstedt i strid med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

6) Sjette anbringende (subsidiært i forhold til det første og andet anbringende):

- Den anfægtede beslutning blev udstedt i strid med artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF.

Sag anlagt den 22. juli 2011 — Deutsche Post mod Kommissionen

(Sag T-388/11)

(2011/C 282/66)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Post AG (Bonn, Tyskland) (ved advokaterne J. Sedemund, T. Lübbig og M. Klasse)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 10. maj 2011 i sag om statsstøtte C 36/2007 — Tyskland, statsstøtte til Deutsche Post AG (K(2011) 3081 endelig) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2011) 3081 endelig af 10. maj 2011 i sag om statsstøtte C 36/2007 — Tyskland, statsstøtte til Deutsche Post AG, hvori Kommissionen har besluttet at udvide undersøgelsen i førnævnte sag i henhold til proceduren i artikel 108, stk. 2, TEUF. Udvidelsen vedrører den statslige finansiering af pensioner til tjenestemænd, der før etableringen af sagsøgeren var ansat af Deutsche Bundespost, og som allerede var genstand for Kommissionens afgørelse af 12. september 2007 om at indlede en procedure i denne sag.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1) Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF — åbenbart fejlagtig kvalificering som støtte

Kommissionens åbenlyse bedømmelsesfejl består i, at Kommissionen ikke har anvendt Combust-dommen (dom af 16.3.2004, sag T-157/01, Danske Busvognmænd mod Kommissionen, Sml. II, s. 917) på denne sag. I henhold til denne dom udgør foranstaltninger, som fritager tidligere statsvirksomheder fra pensionsbyrder, som går ud over det, som normalt bæres af private virksomheder, ikke støtte. Anvendt i forhold til den foreliggende sag betyder dette nødvendigvis, at den statslige finansiering af pensionsforpligtelser ikke udgør støtte.

2) Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 1, litra b), i forordning nr. 659/1999⁽¹⁾, artikel 107 TEUF, artikel 108 TEUF — åbenlys bedømmelsesfejl ved kategoriseringen som »ny« støtte

Kommissionens åbenlyse bedømmelsesfejl består i, at Kommissionen har set bort fra, at der ved statslig hæftelse for pensionsforpligtelser — i det omfang, der overhovedet foreligger støtte — kun kan være tale om bestående støtte. Statens fortsatte hæftelse for pensionsforpligtelserne følger af den tyske forfatning, og den bestod derfor allerede ved traktaternes ikrafttræden og har efterfølgende ikke undergået nogen væsentlige ændringer. Kommission er desuden bundet af erklæringen i sag T-266/02, Deutsche Post mod Kommissionen, hvorefter den allerede i sin beslutning af 19. juni 2002 har afgjort, at pensionsordningen ikke udgjorde en støtteretlig »fordel«, hvilket svarer til en støtteretlig negativttest.

- 3) Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF — åbenbar fejlagtig metode til beregning af den påståede støtte

Sagsøgeren har for så vidt gjort gældende, at Kommissionen ikke har gennemført den, efter Kommissionens eget udsagn, nødvendige salderingsopgørelse af de sociale ydelser, som sagsøgeren faktisk har betalt for tjenestemændene, med fradrag af angivelige »tillæg« for konkurrenceatypiske sociale bidrag i de for de regulerede produkter godkendte vederlag og de sociale bidrag, som private konkurrenter under normale markedsbetingelser bærer. Kommissionens beregningsmetode udelukker dermed på utiladelig vis fuldstændig størrelsen af de sociale ydelser, som sagsøgeren faktisk har betalt for tjenestemænd, med det resultat at det er uden betydning for den af Kommissionen beregnede størrelse af den angivelige støtte, om og i hvilket omfang sagsøgeren har afholdt sociale ydelser. Sagsøgeren har yderligere gjort gældende, at de angivelige »tillæg« til vederlagene ikke kan dokumenteres, og under alle omstændigheder kan de konkurrenceatypiske sociale udgifter ikke faktisk dækkes af resultaterne.

- 4) Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF — åbenbar fejlagtig kvalificering af den påståede »krydssubsidiering« af det ikke-regulerede område gennem det regulerede område som støtte

Sagsøgeren gør hertil især gældende, at Kommissionen har undladt den påbudte overkompensationsopgørelse og ikke har efterprøvet, om den statslige kompensationsydelse overhovedet havde overskredet det tilladte beløb for kompensation.

- 5) Femte anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF — åbenbar fejl ved fastsættelsen af »benchmark« for sociale ydelser, der er sædvanlige for konkurrencen

Sagsøgeren gør hertil især gældende, at Kommissionen ved beregningen af private arbejdsgivers sociale bidrag, der sædvanligvis er af betydning for deres konkurrencesituation, har inddraget arbejdstagerbidrag, selv om disse kommer fra arbejdstagernes formue, og ikke kan tilregnes de sociale bidrag, som arbejdsgiver skal bære, ligesom Kommissionen fastsætter et »benchmark« i forhold til det (forhøjede) tjenestemandsløniveau i stedet for private virksomheders sædvanlige konkurrencebetingede lønniveau. Ved den nødvendige rettelse af begge fejl ville den påståede statsstøtte bortfalde fuldstændigt.

- 6) Sjette anbringende om tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF — begrundelsesmangel

Endelig er den anfægtede afgørelse ikke tilstrækkeligt begrundet.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93, EFT L 83, s. 1.

Sag anlagt den 18. juli 2011 — Guccio Gucci mod KHIM — Chang Qing Qing (GUDDY)

(Sag T-389/11)

(2011/C 282/67)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Guccio Gucci SpA (Firenze, Italien) (ved advokat F. Jacobacci)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Chang Qing Qing (Firenze, Italien)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 14. april 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 143/2010-1) annulleres, for så vidt som den forkastede indsigelsen for de øvrige varer i klasse 9 og 14.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Chang Qing Qing

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »GUDDY«, for visse varer i klasse 9, 14, 18 og 25 — EF-varemærkeansøgning nr. 6799531

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Guccio Gucci SpA

Det påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistriering nr. 121988 af ordmærket »GUCCI«, for varer i klasse 9, 14, 18 og 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Delvis ophævelse af indsigelsesafdelingens afgørelse og delvist afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret ikke (i) foretog en nøjagtig undersøgelse af de dokumenter, der var indgivet, med henblik på at nå til den rigtige konklusion vedrørende den højere grad af særpræg ved varemærket »GUCCI« og vedrørende den fonetiske sammenligning mellem varemærkerne, samt efterfølgende (ii) foretog en fejlagtig fortolkning og anvendelse artikel 8, stk. 1, litra b), i EF-varemærkeforordningen.

**Sag anlagt den 26. juli 2011 — Masottina mod KHIM —
Bodegas Cooperativas de Alicante (CA' MARINA)****(Sag T-393/11)**

(2011/C 282/68)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Masottina SpA (Conegliano (TV), Italien) (ved advokat N. Schaeffer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Bodegas Cooperativas de Alicante, der driver virksomhed under navnet Coop. V. BOCOPA (Alicante, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 4. maj 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 518/2010-1) og indsigelsesafdelingens afgørelse af 2. februar 2010 annulleres og tilbagekaldes.
- Den indsigelse, der blev indgivet af Bodegas Cooperativas de Alicante, Coop. V. BOCOPA, hvorved virksomheden gjorde indsigelse mod registreringen af varemærket »CA MARINA«, forkastes, og anmodningen om registrering af EF-varemærke nr. 6375216, hvortil Masottina SpA skal være berettiget, imødekommes.
- Bodegas Cooperativas de Alicante, Coop. V. BOCOPA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Masottina SpA

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »CA' MARINA« for varer i klasse 33 — EF-varemærkeansøgning nr. 6375216

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Bodegas Cooperativas de Alicante, driver virksomhed under navnet Coop. V. BOCOPA

Det påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistriering nr. 1796374 af ordmærket »MARINA ALTA« for varer i klasse 33

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på EF-varemærkeansøgningen for alle varer

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, idet appelkammeret anvendte den nævnte artikel fejlagtigt: (i) for så vidt angår manglende eller i hvert fald utilstrækkeligt særpræg ved varemærket »MARINA ALTA«, (ii) idet der ikke foreligger nogen risiko for forveksling mellem de pågældende tegn, og (iii) henset til den omstændighed, at det ikke blev taget i betragtning, at varerne, deres distributionskanaler og kundekreds ikke er identiske.

**Sag anlagt den 26. juli 2011 — Elti mod Den Europæiske
Unions delegation i Montenegro****(Sag T-395/11)**

(2011/C 282/69)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Elti d.o.o (Gornja Radgona, Republikken Slovenien) (ved advokat N. Zidar Klemenčič)

Sagsøgt: Den Europæiske Union, repræsenteret af Den Europæiske Unions delegation i Montenegro

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at sagsøgte har tilsidesat artikel 2 og artikel 30, stk. 3, i direktiv 2004/18/EF ⁽¹⁾
- Forhandlingsproceduren, der er udført i forbindelse med udbudsproceduren »Support to the Digitalisation of the Montenegrin Public Broadcasting — Supply of equipment, Montenegro« (referencenr. EuropaAid/129435/C/SUP/ME-NP) (EUT 2010/S 178-270613) annulleres, idet sagsøgeren har været udsat for forskelsbehandling og følgelig ikke har kunne rette eller forklare sit bud.
- Beslutningen om tildeling af kontrakten i den ovennævnte udbudsprocedure annulleres.
- Hvis kontrakten allerede er tildelt, erklæres denne ugyldig.
- Subsidiært, hvis kontrakten allerede er gennemført, når Domstolen afsiger dom, eller beslutningen ikke længere kan annulleres, fastslås, at sagsøgte har tilsidesat artikel 2 og artikel 30, stk. 3, i direktiv 2004/18/EF og tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 172 541,56 EUR i erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af udbudsproceduren, og
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder enhver intervenients sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et anbringende.

- 1) Med dette anbringende gøres gældende, at sagsøgte har tilsidesat artikel 2 og artikel 30, stk. 3, i direktiv 2004/18/EF, idet

— Oplysningerne, der er relevante for indgivelsen af tilbud, ikke var tilgængelige for alle deltagerne i udbudsproceduren på samme måde og af samme kvalitet.

— Den valgte tilbudsgiver fik udleveret oplysninger på en diskriminerende måde, der gav denne en fordel, idet den kunne rette sit tilbud.

— Forhandlingsproceduren blev udført på en sådan måde, at sagsøgte påvirkede resultatet af proceduren ved alene at anmode om yderligere oplysninger eller forklaringer fra nogle af deltagerne og dermed tilsidesatte principperne om ligebehandling og gennemsigtighed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

Sag anlagt den 26. juli 2011 — Symfiliosi mod FRA

(Sag T-397/11)

(2011/C 282/70)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Symfiliosi (Nicosia, Republikken Cypern) (ved advokat L. Christodoulou)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 23. maj 2011 af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder om i udbudsprocedure F/SE/10/03 — Lot 12 Cypern at tildele First Elements den første rammekontrakt og Symfiliosi den anden rammekontrakt.
- Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren støtter sit søgsmål på et hovedanbringende, hvorefter agenturet undlod at begrunde sin afgørelse. Sagsøgeren har endvidere anfægtet bedømmelsen af de bydendes bud, der var vilkårlig, ubegrundet og retsstridig.

Sag anlagt den 29. juli 2011 — Banco Santander og Santusa mod Kommissionen

(Sag T-399/11)

(2011/C 282/71)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Banco Santander, SA (Santander, Spanien) og Santusa Holding, SL (Boadilla del Monte, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og M. Muñoz de Juan)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagsøgerens annullationsanbringender tages til følge, og artikel 1, stk. 1, annulleres i den afgørelse, som kvalificerer artikel 12, stk. 5, i TRLIS som statsstøtte.
- Subsidiært annulleres artikel 1, stk. 1, for så vidt som den erklærer, at artikel 12, stk. 5, i TRLIS indeholder elementer af statsstøtte, når den finder anvendelse på erhvervelse af aktiemajoriteter.
- Mere subsidiært annulleres artikel 4, for så vidt som den kræver, at transaktioner, der er foretaget inden offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende, tilbagesøges.
- Mere subsidiært annulleres artikel 1, stk. 1, og subsidiært artikel 4, for så vidt som den henviser til transaktioner, der er foretaget i Mexico, Amerikas Forenede Stater og Brasilien.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det foreliggende søgsmål er anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse K(2010) 9566 af 12. januar 2011 om skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder.

1) Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

- Første anbringende vedrørende foretagelsen af en urigtig retsanvendelse ved gennemgangen af selektivitetsbegrebet og ved kvalificeringen af den pågældende foranstaltning som statsstøtte.
- Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen ikke har fastslået, at den undersøgte skatteforanstaltning begunstiger »visse virksomheder eller visse produktioner«, således som artikel 197, stk. 1, TEUF foreskriver. Kommissionen antager blot, at skatteforanstaltningen er selektiv ud fra den omstændighed, at den udelukkende finder anvendelse på erhvervelsen af kapitalandele i udenlandske virksomheder (i det konkrete tilfælde i tredjelande, der ikke er medlemsstater i EU) og ikke i indenlandske virksomheder. Sagsøgeren er af den opfattelse, at nævnte argumentation er urigtig og cirkulær. Den omstændighed, at anvendelsen af den undersøgte foranstaltning — ligesom enhver anden skatteregel — er støttet på opfyldelsen af visse objektive krav, betyder ikke, at foranstaltningen retligt eller faktisk er selektiv. Spanien har tilvejebragt oplysninger, som viser, at der er tale om en generel foranstaltning, der retligt og faktisk gælder for alle virksomheder, der betaler selskabsskat i Spanien uafhængigt af deres størrelse, art, sektor eller oprindelse.
- For det andet udgør den umiddelbare forskellige behandling i henhold til artikel 12, stk. 5, i TRLIS langt fra en selektiv fordel, men tjener til, at alle erhvervelser af kapitalandele ligestilles i skattemæssig henseende, uanset om de er indenlandske eller udenlandske. I tredjelande er der væsentlige hindringer for at gennemføre fusioner, hvilket forhindrer disse i praksis; derimod kan fusioner gennemføres nationalt og med henblik herpå er afskrivningen af finansiell goodwill anerkendt. Følgelig udvider artikel 12, stk. 5, i TRLIS blot denne afskrivning til erhvervelse af aktiver i udenlandske virksomheder, hvilken handling udgør den tilnærmelsesvis, gennemførlige pendant til nationale fusioner og dermed er en bestanddel af den spanske økonomi og den spanske ordnings logik.
- Kommissionen har fejlagtigt antaget, at der ikke er hindringer for transaktioner vedrørende fusioner med virksomheder i tredjelande, og har følgelig fejlagtigt fastslået, at der er den nødvendige referenceramme for at konstaterer selektivitet og for ikke at tilslutte sig argumenterne om den skattemæssige neutralitet. Kommissionen har i særdeleshed foretaget en fejlagtig analyse af de transaktioner, som er foretaget i Amerikas Forenede Stater, Brasilien og Mexico.
- Subsidiært bør afgørelsen annulleres i det mindste i tilfælde af overtagelse af aktiemajoriteten i virksomheder i tredjelande, hvor situationen burde sammenlignes med nationale fusioner og dermed burde være begrundet i den spanske ordnings opbygning og logik.

2) Andet anbringende vedrørende foretagelse af en urigtig retsanvendelse på tidspunktet for identificeringen af den af foranstaltningen begunstigede.

- Subsidiært, og selv om det fastslås, at artikel 12, stk. 5 i TRLIS indeholder elementer af statsstøtte, hvilket ikke er

tilfældet, skulle Kommissionen have foretaget en udtømmende økonomisk analyse for at afgøre, hvem der var begunstigede af eventuel støtte. Sagsøgeren gør gældende, at de støttebegunstigede (i form af en for høj købspris for kapitalandelene) var sælgerne af kapitalandelene og ikke, sådan som Kommissionen har anført, de spanske virksomheder, som har anvendt denne foranstaltning.

3) Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af det generelle, retlige princip om beskyttelse af den berettigede forventning hvad angår fastsættelsen af det tidsmæssige anvendelsesområde for tilbagesøgningen.

- Subsidiært og i tilfælde af, at artikel 12, stk. 5, i TRLIS anses for at være en støtte, tilsidesætter Kommissionen EU-retsinstansernes praksis ved at begrænse det tidsmæssige anvendelsesområde for princippet om beskyttelse af den berettigede forventning indtil offentliggørelsen af afgørelsen om indledningen af undersøgelsesproceduren (21.12.2007) og således ved at kræve tilbagesøgning for de transaktioner, der er gennemført forud for nævnte dato (undtagen hvad angår gennemførte transaktioner om erhvervelse af aktiemajoriteter i Indien og Kina, for hvilke den berettigede forventning er rykket frem til den 21. maj 2011, som er datoen for offentliggørelsen af den endelige afgørelse, idet det er underforstået, at der i disse tilfælde er eksplicitte juridiske hindringer for internationale fusioner).
- Sagsøgeren har gjort gældende, at indledningen af undersøgelsesproceduren i overensstemmelse med Kommissionens beslutningspraksis og retspraksis ikke foregriber foranstaltningens karakter, hvorfor den ikke kan tjene som dies ad quem (den dag, hvor fristen udløber), men under alle omstændigheder burde falde sammen med datoen for offentliggørelsen af den endelige afgørelse i EUT.
- Dels er de materielle begrænsninger, som afgørelsen pålægger den berettigede forventning, som er anerkendt i perioden fra afgørelsen om indledningen af undersøgelsen til den endelige afgørelse, uberettigede ved afgrænsningen til erhvervelse af aktiemajoriteter i Kina og Indien. Nævnte berettigede forventning burde ifølge retspraksis udstrækkes til at omfatte samtlige gennemførte transaktioner i tredjelande.

Sag anlagt den 29. juli 2011 — Altadis mod Kommissionen

(Sag T-400/11)

(2011/C 282/72)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Altadis, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og M. Muñoz de Juan)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerens begæring om bevisoptagelse tages til følge.
- Sagsøgerens annullationsanbringender i denne sag tages til følge.
- Afgørelsens artikel 1, stk. 1, annulleres for så vidt som den erklærer, at artikel 12, stk. 5, i TRLIS indeholder elementer af statsstøtte, når den finder anvendelse på erhvervelse af aktieandele, som forudsætter kontrolovertagelse.
- Subsidiært, afgørelsens artikel 4 annulleres, for så vidt som den kræver, at transaktioner, der er foretaget inden offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende af den endelige beslutning, der er genstand for denne sag, tilbagesøges.
- Mere subsidiært, afgørelsens artikel 1, stk. 1, og, subsidiært, afgørelsens artikel 4 annulleres, for så vidt som den henviser til transaktioner i Marokko.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det foreliggende søgsmål er rettet mod Kommissionens afgørelse K(2010) 9566 af 12. januar 2011 om skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er de samme som dem, der er påberåbt i sag T-399/11, Banco Santander y Santusa Holding mod Kommissionen.

Appel iværksat den 27. juli 2011 af Livio Missir Mamachi di Lusignano til prøvelse af Personalerettens dom af 12. maj 2011 i sag F-50/09, Livio Missir Mamachi di Lusignano mod Kommissionen

(Sag T-401/11 P)

(2011/C 282/73)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Livio Missir Mamachi di Lusignano (Kerkhove-Avelgem, Belgien) (ved advokaterne F. Di Gianni, R. Antonini, G. Coppo og A. Scalini)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Ophævelse af Personalerettens dom af 12. maj 2011 i sag F-50/09, Livio Missir Mamachi di Lusignano mod Europa-Kommissionen, hvorved Kommissionen blev frifundet i det søgsmål, som appellen havde anlagt i medfør af artikel

236 EF og artikel 90, stk. 2 i tjenstemandsvedtægten med påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 3. februar 2009 og om, at Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for økonomisk og ikke-økonomiske skade som følge af mordet på Alessandro Missir Mamachi di Lusignano og dennes ægtefælle.

- Kommissionen tilpligtes til appellen og til arvingerne efter Alessandro Missir Mamachi di Lusignano, der ligeledes repræsenteres af appellen, at betale et pengebeløb i erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som de har lidt, og for den ikke-økonomiske skade, som ofret led før sin død.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellen fremsat tre anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører den omstændighed, at Personaleretten fejlagtigt forkastede appellantens påstand om erstatning for den ikke-økonomiske skade, som han selv, Alessandro Missir og dennes arvinger havde lidt.

Til støtte for dette anbringende har appellen for det første gjort gældende, at Personaleretten anvendte den såkaldte regel om overensstemmelse, der indebærer, at der udelukkende skal være identitet mellem årsag og formål mellem den klage, der er indgivet i medfør af vedtægten artikel 90, stk. 2, og det søgsmål, der anlægges i medfør af vedtægten artikel 91, og ikke mellem ansøgningen i medfør af vedtægten artikel 90, stk. 1, og klagen efter artikel 90, stk. 2, på en ulogisk, fejlagtig og diskriminerende måde. For det andet har appellen gjort gældende, at Personalerettens fortolkning af reglen om overensstemmelse indebærer en begrænsning for udøvelsen af den grundlæggende ret til effektiv retsbeskyttelse, bl.a. i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

- 2) Andet anbringende vedrører den omstændighed, at Personaleretten fejlagtigt lagde til grund, at Kommissionen kun er ansvarlig for den forvoldte skade i størrelsesordenen 40 %.

Til støtte for dette anbringende har appellen gjort gældende, at Personaleretten fejlagtigt vurderede forholdet mellem Kommissionens retsstridige adfærd og de mulige følger af denne adfærd, der er karakteriseret ved undladelser, eftersom den skade, der er forvoldt tjenstemanden, er en direkte og forudsigelig følge af institutionens forsømmelige adfærd. Appellen er desuden af den opfattelse, at selv om skaden skyldtes forskellige indbyrdes forbundne årsager, bør Kommissionen anse sig for solidarisk erstatningsansvarlig sammen med morderen. Appellantens erstatningskrav overfor Kommissionen bør derfor anerkendes fuldt ud.

- 3) Tredje anbringende vedrører den omstændighed, at Personaleretten fejlagtigt lagde til grund, at Kommissionen fuldt ud havde erstattet den skade, som den var ansvarlig for, som følge af de vedtægtsmæssige ydelser, der allerede var udbetalt til arvingerne efter Alessandro Missir.

Til støtte for dette anbringende har appellanten gjort gældende, at det fremgår af Unionens retsinstansers faste praksis, at andre vedtægtsmæssige ydelser end dem, der er omhandlet i artikel 73, ikke kan bidrage til at yde erstatning for skaden, for så vidt som der er tale om ydelser, der adskiller sig fra skadeserstatning uden for kontrakt på grund af deres årsag, deres forudsætninger eller deres formål. Da Kommissionen følgelig ikke fuldt ud har ydet erstatning for den skade, som den er ansvarlig for, bør den tilpligtes at betale appellanten beløb, der er tilstrækkelige til at sikre fuld erstatning for den skade, der er forvoldt den myrdede tjenestemand og dennes arvinger.

Sag anlagt den 29. juli 2011 — *Preparados Alimenticios del Sur* mod Kommissionen

(Sag T-402/11)

(2011/C 282/74)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: *Preparados Alimenticios del Sur*, SL (Murcia, Spanien) (ved advokat I. Acero Campos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen om at hjemvise eftergivelsessagen til det spanske toldvæsen annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at træffe afgørelse vedrørende den begæring om eftergivelse, der er indgivet af *Prealisur S.L.*, og som direkte berører den begæring, der er indgivet af *Zukan S.L.*
- Med henblik på at Kommissionen træffer afgørelse vedrørende den nævnte begæring, tilpligtes denne at vedtage de nødvendige foranstaltninger og foretage de nødvendige administrative skridt, herunder at træffe forholdsregler mod *Administración Aduanera de España* (det spanske toldvæsen) til indhentelse af alle de nødvendige oplysninger til sagens afgørelse, bl.a. den dokumentation, som Kommissionen har oplyst at have efterspurgt hos det spanske toldvæsen, og som det ikke har leveret, og
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det foreliggende søgsmål er indgivet til prøvelse af afgørelse truffet af Kommissionen den 29. juni 2011, hvorved eftergivelsessagen sendes tilbage til den spanske forvaltning, for at denne træffer afgørelse vedrørende begæringen om eftergivelse, der er indgivet af sagsøgeren (sag nr. 003-004-005-006-2009 RPPP-J Y REC 04/10), idet Kommissionen ikke er i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger til selv at kunne træffe afgørelse i sagen. Det spanske toldvæsen havde inden da indgivet den nævnte sag til Kommissionen i henhold til artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af visse artikler i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

— Det gøres konkret gældende, at artikel 872 og 873 er blevet tilsidesat, idet sagsøgeren ikke er blevet oplyst om, at Kommissionen agtede at træffe afgørelse om afslag, således at sagsøgeren kunne afgive bemærkninger dertil, og idet Kommissionen ikke havde oplyst om, at den havde anmodet om oplysninger hos den spanske forvaltning og derefter forlænget fristen for at træffe afgørelse vedrørende begæringen om eftergivelse.

- 2) Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), i det omfang denne bestemmelse ikke bestemmer, at toldvæsenets fejl skal være aktiv, således som det er Kommissionens opfattelse, hvorfor sagen tilbagesendes på grund af manglende oplysninger om, hvem der begik fejlen, hvilket dog det spanske toldvæsen gjorde.

- 3) Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af Kommissionens forretningsorden og konkret af bilaget til den administrative adfærdskodeks for Europa-kommissionens medarbejdere hvad angår deres forbindelser med offentligheden.

— Sagsøgeren har til dette punkt gjort gældende, at den anfægtede afgørelse har tilsidesat de generelle principper for god administration, retningslinjerne for god forvaltningsskik og retten til oplysning om parternes rettigheder. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen endvidere ikke fremlagt nogen af de ønskede dokumenter eller udtalt sig herom i den afgørelse, der er genstand for sagen.

- 4) Det fjerde anbringende vedrører krænkelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

— Sagsøgeren har konkret gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 41, 42, 47, 48 og 51 i det nævnte charter.

Sag anlagt den 29. juli 2011 — Axa Mediterranean mod Kommissionen**(Sag T-405/11)**

(2011/C 282/75)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Axa Mediterranean Holding, SA (Palma de Mallorca, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og M. Muñoz de Juan)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Sagsøgerens begæring om bevisoptagelse tages til følge.
- Sagsøgerens annullationsanbringender i denne sag tages til følge.
- Afgørelsens artikel 1, stk. 1, annulleres for så vidt som den erklærer, at artikel 12, stk. 5, i TRLIS indeholder elementer af statsstøtte.
- Subsidiært, afgørelsens artikel 1, stk. 1, annulleres for så vidt som den erklærer, at artikel 12, stk. 5, i TRLIS indeholder elementer af statsstøtte, når den finder anvendelse på erhvervelse af aktieandele, som forudsætter kontrolovertagelse.
- Mere subsidiært, afgørelsens artikel 4 annulleres, for så vidt som den kræver, at transaktioner, der er foretaget inden offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende af den endelige beslutning, der er genstand for denne sag, tilbagesøges.
- Mere subsidiært, afgørelsens artikel 1, stk. 1, og, subsidiært, afgørelsens artikel 4 annulleres, for så vidt som den henviser til transaktioner i Mexico og Tyrkiet.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det foreliggende søgsmål er anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse K(2010) 9566 af 12. januar 2011 om skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er de samme som dem, der er påberåbt i sag T-399/11, Banco Santander y Santusa Holding mod Kommissionen.

Sag anlagt den 29. juli 2011 — Prosegur Compañía de Seguridad mod Kommissionen**(Sag T-406/11)**

(2011/C 282/76)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Prosegur Compañía de Seguridad, S.A. (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro og M. Muñoz de Juan)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

Agsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Anmodningen om bevisoptagelse tages til følge.
- Sagsøgerens annullationsanbringender tages til følge.
- Annulatio af afgørelsens artikel 1, stk. 1, for så vidt som den erklærer, at artikel 12, stk. 5, i TRLIS indeholder elementer af statsstøtte.
- Subsidiært annulleres afgørelsens artikel 1, stk. 1, for så vidt som den erklærer, at artikel 12, stk. 5, i TRLIS indeholder elementer af statsstøtte, når den finder anvendelse på erhvervelse af kapitalandele, som forudsætter kontrolovertagelse.
- Mere subsidiært annulleres afgørelsens artikel 4, for så vidt som den kræver, at transaktioner, der er foretaget inden offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende, tilbagesøges.
- Mere subsidiært annulleres afgørelsens artikel 1, stk. 1, og, subsidiært afgørelsens artikel 4, for så vidt som den henviser til transaktioner, der er foretaget i Argentina, Peru og Columbia.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det foreliggende søgsmål er anlagt til prøvelse af Europa-Kommissionens afgørelse K(2010) 9566 af 12. januar 2011 om skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-399/11, Banco de Santander og Santusa Holding mod Kommissionen.

Sag anlagt den 26. juli 2011 — SRF mod Rådet**(Sag T-407/11)**

(2011/C 282/77)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: SRF Ltd (New Delhi, Indien) (ved advokaterne F. Graafsma og J. Cornelis)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 469/2011 af 13. maj 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1292/2007 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i Indien (EUT 2009 L 129, s. 51, herefter »den anfægtede forordning«) annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført et hovedanbringende, om at den anfægtede forordning tilsidesætter artikel 9, stk. 6, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾, af følgende grunde:

- 1) For det første præciseres det i samme artikel, at antidumpingtolden for eksportører eller producenter, som har givet sig til kende, men ikke var omfattet af stikprøven, ikke må overstige den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der er fastsat for parterne i stikprøven, ved hvilken der skal ses bort fra nulmargen eller minimalmargen. Ved at pålægge SFR en antidumpingtold på 15,5% tilsidesætter den anfægtede forordning denne bestemmelse, idet den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, som fastsattes for de parter, der indgik i stikprøven, og hvis dumpingmargen ikke er nul eller under minimumsgrænsen, er lavere end 15,5%.
- 2) Ved at kræve, at en eksporterende producent anmoder om en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 for anvendelsen af artikel 9, stk. 6, i en situation, hvor den eksisterende antidumpingtold blev tilpasset efter udløbet af samtidige udligningsforanstaltninger, indsætter den anfægtede forordning for det andet en betingelse i artikel 9, stk. 6, der ikke findes i den udtrykkelige tekst i denne bestemmelse, hvorved Rådet foretager en uberettiget fortolkning.

(¹) EUT L 343, s. 51 (konsolideret tekst).

Sag anlagt den 28. juli 2011 — Maharishi Foundation mod KHIM (TRANSCENDENTAL MEDITATION)**(Sag T-412/11)**

(2011/C 282/78)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Maharishi Foundation Ltd (St. Helier, Jersey) (ved advokat A. Meijboom)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 24. marts 2011 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1283/2010-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »TRANSCENDENTAL MEDITATION« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 41, 44 og 45 — EF-varemærkeregistrering nr. 8246647

Undersøgerens afgørelse: Afslog ansøgningen om et EF varemærke for en del af varerne og tjenesteydelserne

Appellkammerets afgørelse: Gav medhold i klagen og hjemviste sagen til undersøgelsesafdelingen til videre behandling

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren har gjort fire anbringender gældende: (i) tilsidesættelse af artikel 75 og 7, stk. 1, litra a), i Rådets Forordning nr. 207/2009, idet Appellkammeret ikke udtrykkelig tog stilling til artikel 7, stk. 1, litra a), i EF-varemærkeforordningen, men ikke desto mindre anså mærket »TRANSCENDENTAL MEDITATION« for en fællesbetegnelse; (ii) tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets Forordning nr. 207/2009, idet Appellkammeret med urette fandt, at mærket mangler fornødent særpræg, (iii) tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets Forordning nr. 207/2009, idet Appellkammeret med urette konkluderede, at det ansøgte mærke

udelukkende består af angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens art, og (iv) tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i Rådets Forordning nr. 207/2009, idet Appellammeret med urette fandt, at mærket ikke, som følge af den brug, der er gjort deraf, har fået fornødent særpræg for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det søges registreret.

Appel iværksat den 3. august 2011 af Carlo De Nicola til prøvelse af Personalerettens dom af 28. juni 2011 i sag F-49/10, De Nicola mod EIB

(Sag T-418/11 P)

(2011/C 282/79)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat L. Isola)

Den anden part i appsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt påstand om, at Retten

— ændrer Personalerettens dom af 28. juni 2011 i sag nr. F-49/10 således, at:

— den afgørelse, der var indeholdt i e-mail af 11. maj 2010, annulleres, for så vidt som EIB ikke ønskede at fuldføre den administrative procedure og hindrede forsøget på mindelig bilæggelse af tvisten, idet den stiltiende afslog at godtgøre en udgift til lægebehandling på 3 000 EUR

— EIB tilpligtes at godtgøre et beløb på 3 000 EUR svarende til appellants udgifter til laserbehandling, hvilken behandling blev ordineret og udført i Italien, med tillæg af renter, opskrivning af beløbet som følge af inflationen og sagsomkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten påberåbt sig følgende anbringender:

A. Vedrørende de faktiske omstændigheder.

- 1) Appellanten har gjort gældende, at Personaleretten urigtigt gengav en påstand og undlad at tage stilling til en anden.
- 2) Han har ligeledes anfægtet den fortrinsstilling, som Personaleretten indrømmede institutionen, der endnu engang blot hævdede visse fakta, som Personaleretten uden videre anså for bevist.

B. Vedrørende annullationspåstanden:

3) Appellanten har nedlagt påstand om annullation af den afgørelse, som han blev meddelt den 11. maj 2010 pr. e-mail, for så vidt som EIB afviste at udpege en tredje læge, afviste at indlede forligsproceduren i personalevedtægtens artikel 41 og afslog at godtgøre ham de 3 000 EUR, som han havde afholdt til laserterapi, som han var blevet ordineret, og som var blevet udført i Italien.

4) Personaleretten afviste den del af søgsmålet, som vedrørte udpegningen af en tredje læge, idet den lagde til grund, at appellanten burde have anfægtet en ikke-eksisterende afgørelse af 24. marts 2008, uden herved at redegøre for forbindelsen mellem den anfægtede afgørelse og den afgørelse, som retten anså for bebyrdende, og uden at angive i henhold til hvilke bestemmelser den udtalelse, der er tillagt tillidsmanden ved EIB, skulle være blevet til et afgørelse om afslag fra EIB.

5) Appellanten havde gjort gældende, at udtalelsen blot er en intern forvaltningsakt, der ikke er bebyrdende, og således ikke kan anfægtes selvstændigt.

Personaleretten fraveg derimod tidligere retspraksis og indførte en frist på tre måneder for at anfægte en hvilken som helst intern forvaltningsakt, idet den fastslog, at søgsmålsfristen begyndte at løbe fra den dato den ansatte indgiver en anmodning, uanset hvornår der træffes afgørelse og uden i det mindste at kende begrundelsen herfor.

6) Appellanten anfægter hele det system af regler, der er dikteret af de offentlige institutioner, og som Personaleretten forsøgte at anvende på EIB, der er organiseret som en privat bank, og hvis personale er ansat på en privatrethetlig ansættelseskontrakt. Dette bevirker, at de akter, der vedrører dem, ikke er forvaltningsakter, ikke har karakter af udøvelse af offentlig myndighed, ikke er myndighedsakter, og at der ikke er nogen formodning for, at de er lovlige, hvorfor de ansatte ikke kan sammenlignes med tjenestemænd, og det er ufornuddent at tillægge organisationsmæssige foranstaltninger, der træffes på samme måde som i en hvilken som helst privat bank, umiddelbar retskraft.

7) Appellanten anfægter endvidere den ulogiske begrundelse for dommen, for så vidt som den udelukker, at han har begået en undskyldelig fejl, idet den tillægger ham kendskab til en akt, der kun er forkyndt for hans advokat.

8) Han gør endelig gældende, at i enhver retsorden kan en nullitet til enhver tid anfægtes, og ikke blot inden for den korte frist, der gælder for akter, der kan annulleres.

9) Med hensyn til forligsproceduren efter personalevedtægten artikel 41 gør appellanten gældende, at der ikke er tale om en processuel forudsætning, hvorfor Personaleretten retsstridigt forsøgte at sidestille proceduren med den administrative klageadgang, som Unionens tjenestemænd er underlagt. Sidstnævnte er imidlertid obligatorisk, og den markerer grænserne for det efterfølgende sagsanlæg.

10) Med hensyn til påstandene vedrørende afvisningen af at indlede den omhandlede forligsprocedure er appellanten af den opfattelse, at Personalerettens afgørelse er retsstridig, da banken aldrig kan afvise at indlede en sådan.

Det følger heraf dels, at ingen begrundelse gyldigt kan støtte en sådan afvisning, dels at banken — såfremt den ansattes påstande tages til følge — må anses for at være underlagt et skærpet ansvar og at banken uden videre bør pålægges at betale sagsomkostningerne.

11) Med hensyn til det stiliende afslag på at godtgøre udgifterne til laserterapi, gør appellanten gældende, at den manglende begrundelse givetvis er et udtryk for magtfordrejning, eftersom godtgørelse heraf kun gyldigt kan nægtes i tre tilfælde, hvorimod den manglende formelle akt udgør en absolut nullitet, der som sådan kan anfægtes til hver en tid.

12) Endelig må Personalerettens undladelse af at træffe afgørelse under henvisning til, at den ikke var i besiddelse af de nødvendige oplysninger, uden tvivl karakteriseres som retsstridig.

C. Vedrørende påstanden om, at indstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

13) Personaleretten fastslog, at denne del af påstandene måtte afvises på grund af *litispendens*, selv om der ikke er fastsat regler om *litispendens* i procesreglementet. Personaleretten forklarede endvidere ikke, hvorledes der kan være identitet mellem påstandene i en sag, der verserer i første instans, og en sag, der verserer for appelinstansen, ligesom den ikke redegjorde for, hvordan og hvem, der har fremlagt de faktiske beviser, som denne afgørelse bygger på.

14) Appellanten er endelig af den opfattelse, at tiltrædelsen af appellen og ændringen af den appellerede dom må medføre en ny afgørelse om fordeling af sagsomkostningerne både i førsteinstansen og i appelinstansen.

Sag anlagt den 29. juli 2011 — Ellinika Touristika Akinita mod Kommissionen

(Sag T-419/11)

(2011/C 282/80)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Ellinika Touristika Akinita AE (Athen, Grækenland) (ved advokat N. Fragkakis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Sagsøgeren gives medhold i søgsmålet i sin helhed.

— Den anfægtede afgørelse fra Kommissionen, som er rettet til Den Helleniske Republik, annulleres og erklæres ugyldig

— Det fastslås, at der skal ske tilbagebetaling med tillæg af renter af ethvert beløb, som er blevet »krævet tilbagebetalt« direkte eller indirekte fra sagsøgeren i medfør af den anfægtede afgørelse.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 24. maj 2011 K(2011) 3504 endelig om statsstøtte til visse græske kasinoer — C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009), som er blevet gennemført af Den Helleniske Republik.

Sagsøgeren har fremført følgende anbringender til støtte for sin annullationspåstand:

Det første anbringende vedrører en forkert fortolkning og anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, og en utilstrækkelig begrundelse, som er i strid med artikel 296 TEUF. Nærmere bestemt: den pågældende støtteforanstaltning: (i) sikrer ikke kasinoet i Parnitha og kasinoet i Corfu en økonomisk fordel ved overførsel af offentlige midler, (ii) er ikke selektiv og (iii) kan ikke påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og fordrejer ikke konkurrencen, ligesom den heller ikke truer med at fordreje konkurrencen.

Det andet anbringende vedrører en ukorrekt fortolkning og anvendelse af artikel 14, stk. 1, første punktum, i Rådets forordning nr. 659 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1). Nærmere bestemt: (i) ulovlig statsstøtte kan kun kræves tilbagebetalt fra de egentlige modtagere af støtten og (ii) de egentlige modtagere af den omhandlede foranstaltning (kasinoernes kunder) og de subjekter (kasinoerne i Corfu, Parnitha og Salonicco), som afgørelsen om tilbagebetaling er rettet til, og som ikke bliver opkrævet entréafgifter, er ikke identiske.

Det tredje anbringende vedrører en ukorrekt fortolkning og anvendelse af samme forordnings artikel 14, stk. 1, andet punktum. Tilbagebetalingen af den omhandlede støtte er i strid med (i) princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og (ii) proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 6. august 2011 — Qualitest FZE mod Rådet

(Sag T-421/11)

(2011/C 282/81)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Qualitest FZE (Dubai, De Forenede Arabiske Emirater) (ved advokat M. Catrain González samt barristers E. Wright og H. Zhu)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2011 af 23. maj 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 136, s. 26) og Rådets afgørelse 2011/299/FUSP af 23. maj 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 136, s. 65) annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Første anbringende, hvorefter sagsøgte har tilsidesat sin pligt i henhold til artikel 296 TEUF til at fremkomme med en begrundelse for at lade sagsøgeren være omfattet af de anfægtede foranstaltninger.
- 2) Andet anbringende, hvorefter sagsøgte ved at undlade at begrunde de anfægtede foranstaltninger har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar, idet:
 - den manglende begrundelse hindrer sagsøgeren i en effektiv fremførelse af sin opfattelse med hensyn til de oplysninger og det materiale, der foreligger mod virksomheden
 - disse forsømmelser udgør en grundlæggende tilsidesættelse af sagsøgtets pligter vedrørende de anfægtede foranstaltninger, hvorved disse foranstaltninger bliver uvirkomme for så vidt angår sagsøgeren
- 3) Tredje anbringende, hvorefter sagsøgeren anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at fastslå, at sagsøgeren var involveret i tilvejebringelse af komponenter til det iranske atomprogram, og at retlige betingelserne for at lade sagsøgeren være omfattet af foranstaltninger var opfyldt.

Sag anlagt den 4. august 2011 — Cementos Molins mod Kommissionen

(Sag T-424/11)

(2011/C 282/82)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Cementos Molins, SA (Sant Vicenç dels Horts, Spanien) (ved advokaterne C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas og M. López Garrido)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionens afgørelse af 12. januar 2011 om skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), som Spanien har gennemført⁽¹⁾, søges annulleret i henhold til artikel TEUF 263.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført tre anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 107 TEUF.
 - Efter sagsøgerens opfattelse tilsidesætter afgørelsen artikel 107 TEUF derved, at det deri vurderes, at den skattemæssige afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder som fastsat i artikel 12, stk. 5, i TRLIS (den spanske selskabsskattelov) udgør statsstøtte, der ikke er forenelig med det indre marked. Sagsøgeren har gjort gældende, at elementerne vedrørende fordele, påvirkning af handelen mellem medlemsstater og selektivitet ikke indgår i den nævnte afskrivning.
- 2) Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og begrundelsespligten.
 - Dette anbringende består af to dele, begge vedrørende perioden for den berettigede forventning som fastsat i den anfægtede afgørelses artikel 1, stk. 2 og 3:

— Første del: Principalt tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Sagsøgeren har gjort gældende, at nævnte princip bør beskytte alle støttemodtagere mod krav om tilbagebetaling af støtten indtil datoen for offentliggørelse af den anfægtede afgørelse, idet offentliggørelsen af afgørelsen om indledning af undersøgelsesproceduren ikke er tilstrækkeligt til at svække den berettigede forventning, der er opstået på grundlag af Kommissionens erklæringer i Europa-Parlamentet.

— Anden del: Subsidiært tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og begrundelsespligten. Sagsøgeren er af den opfattelse, at Kommissionen tog fejl, da den fra perioden for den berettigede forventning udelukkede hele den dag, hvor afgørelsen om indledning af undersøgelsesproceduren, der førte til vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, blev offentliggjort i EUT. For det første fordi det kan udledes af fællesskabsretten, at den sidste dag i en frist skal forstås som værende fuldt inkluderet i denne, og for det andet fordi udelukkelsen i den dispositive del af den anfægtede afgørelse af den nævnte dag fra perioden for den berettigede forventning er inkonsekvent i forhold til afgørelsens begrundelse.

3) Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet i relation til princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

— Sagsøgeren har gjort gældende, at det er uforholdsmæssigt, at Kommissionen kræver, at der skal foreligge klare juridiske forhindringer for den grænseoverskridende virksomhedssammenslutning, for at princippet om den berettigede forventning i den anfægtede afgørelses artikel 1, stk. 4, kan finde anvendelse.

⁽¹⁾ EUT L 135, s. 1 af 21.5.2011.

Sag anlagt den 3. august 2011 — Den Helleniske Republik mod Kommissionen

(Sag T-425/11)

(2011/C 282/83)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Helleniske Republik (ved P. Mylonopoulos og K. Boskovits)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Annulation af den anfægtede beslutning.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2011) 3504 endelig af 24. maj 2011 om statsstøtte til visse græske kasinoer, Nr. C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremført følgende anbringender.

1) Første anbringende: Urigtig fortolkning af artikel 107, stk. 1, TEUF vedrørende begrebet statsstøtte.

Sagsøgeren har nærmere bestemt gjort gældende, at sagsøgte med urette er af den opfattelse, at en lavere pris for en adgangsbillet ved visse kasinoer tildelte disse en fordel gennem nedsættelsen af statens indtægter. Endvidere kan de angivelige støttemodtagere ikke retligt og faktisk sammenlignes med de øvrige kasinoer i Grækenland, samhandelen inden for Fællesskabet er ikke påvirket og konkurrencen i det indre marked er ikke fordrejet.

2) Andet anbringende: Urigtig, mangelfuld og modstridende begrundelse med hensyn til konstateringen af statsstøtte

Sagsøgeren har nærmere bestemt gjort gældende, at begrundelsen er modstridende, eftersom det heri anerkendes, at en lavere pris for en billet kan forøge de pågældende kasinoers kundeantal, mens det på samme tid bestrides, at statens indtægter forøges på grund af det forøgede kundeantal. Begrundelsen er endvidere mangelfuld med hensyn til beviset for fordelene og med hensyn til fastsættelsen af virkningen for samhandelen inden for Fællesskabet og den er klart fejlagtig med hensyn til beviset for foranstaltningens selektive karakter.

3) Tredje anbringende: Tilbagebetaling af støtten tilsidesætter artikel 14 i Rådets forordning 659/99/EF ⁽¹⁾

Sagsøgeren har nærmere bestemt gjort gældende, at støtten ikke tilbagesøges fra de aktuelle modtagere, dvs. kunderne i de kasinoer, som opkræver en lavere billetpris. Endvidere strider tilbagebetaling mod det generelle princip om beskyttelse af den berettigede forventning, på grund af det græske statsråds tidligere praksis og sagsøgtens adfærd, og mod det generelle proportionalitetsprincip, eftersom tilbagebetalingen pålægger uforholdsmæssige og uberettigede byrder på de angivelige støttemodtagere og forstærker den konkurrencemæssige stilling for de kasinoer, som forlanger en billetpris på 12 EUR.

- 4) Fjerde anbringende: Sagsøgte har beregnet de beløb, der skal inddrives, forkert

Sagsøgeren har anført, at sagsøgte ikke er i stand til præcist at beregne støttemodtagernes angivelige fordel og ikke tager hensyn til den virkning, som opkrævningen af en lavere billetpris havde eller kunne have haft på efterspørgslen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 1. august 2011 — Maharishi Foundation mod KHIM (MÉDITATION TRANSCENDANTALE)

(Sag T-426/11)

(2011/C 282/84)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Maharishi Foundation Ltd (St. Helier, Jersey) (ved lawyer A. Meijboom)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 6. april 2011 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1294/2010-2) annulleres

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »MÉDITATION TRANSCENDANTALE« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 35, 41, 44 og 45 — EF-varemærkeansøgning nr. 8246704

Undersøgerens afgørelse: Afslag på EF-varemærkeansøgningen for dele af varerne og tjenesteydelserne

Appellkammerets afgørelse: Medhold i klagen og hjemvisning af sagen til undersøgelsesafdelingen til videre behandling

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren har anført fire søgsmålsgrunde: (i) tilsidesættelse af artikel 75 og artikel 7, stk. 1, litra a), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appellkammeret ikke udtrykkeligt traf afgørelse på grundlag af nævnte artikel 7, stk. 1, litra a),

men ikke desto mindre fandt, at varemærket »MÉDITATION TRANSCENDANTALE« er generisk, (ii) tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appellkammeret fejlagtigt traf afgørelse om, at varemærket mangler fornødent særpræg, (iii) tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appellkammeret med urette konkluderede, at varemærket udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne arten af de varer eller tjenesteydelser, der er indgivet ansøgning om, og (iv) tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appellkammeret med urette besluttede, at varemærket ikke har opnået fornødent særpræg som følge af den brug, der er gjort deraf, i forhold til de varer eller tjenesteydelser, der er ønskes registreret.

Sag anlagt den 4. august 2011 — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria mod Kommissionen

(Sag T-429/11)

(2011/C 282/85)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (Bilbao, Spanien) (ved abogado J. Ruiz Calzado, Rechtsanwalt M. Núñez-Müller og abogado J. Domínguez Pérez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Afgørelsens artikel 1, stk. 1, annulleres.

— Subsidiært, afgørelsens artikel 1, stk. 4 og 5, annulleres delvis.

— Mere subsidiært, afgørelsens artikel 4 annulleres, eller dens indhold ændres om fornødent.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det foreliggende søgsmål er rettet mod artikel 1, stk. 1 i Europa-Kommissionens afgørelse af 12. januar 2011, sagsnr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) om skattemæssig afskrivning af finansiell goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder som anvendt af Spanien (herefter »afgørelsen«).

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren fremsat syv anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 107 og 108 TEUF i og med, at Kommissionen er af den opfattelse, at artikel 12, stk. 5, i den konsoliderede affattelse af den spanske selskabsskattelov (»TRLIS«) udgør statsstøtte, for så vidt som den muliggør skattemæssig afskrivning af finansiell goodwill i forbindelse med erhvervelse af selskabsandele i virksomheder uden for EU.
- 2) Andet anbringende vedrører en retlig fejl og en tilsidesættelse af proceduren i og med, at Kommissionen er af den opfattelse, at det for at konkludere, at en foranstaltning er en statsstøtte, som skal forbydes i sin helhed, er tilstrækkeligt, at dens anvendelse fører til nærmere fastlagte situationer, som udgør en støtte.
- 3) Tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet i og med, at afgørelsen konkluderer, at: (i) foranstaltningen i sin helhed er en ulovlig støtte, også i forhold til lande som Kina eller Indien og i andre lande, hvor det har vist sig, eller det kan påvises, at der er eksplícite juridiske hindringer for grænseoverskridende sammen slutninger, og at (ii) foranstaltningen er en statsstøtte, som i sin helhed er uforenelig med det indre marked, inklusiv den del, hvor den godkender nedsættelse af den finansielle goodwill i forbindelse med erhvervelse af aktiemajoriteter i udenlandske virksomheder uden for Unionen.
- 4) Fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og om ligebehandling, idet Kommissionen har fraveget retningslinjerne i meddelelsen om direkte beskatning og dens beslutningspraksis.
- 5) Femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, idet Kommissionen ikke har efterprøvet den præcise rækkevidde af de praktiske hindringer for fusionen uden for EU.
- 6) Sjette anbringende vedrører retlige fejl og fejl i vurderingen af rækkevidden af den berettigede forventning, som er anerkendt i afgørelsen.
- 7) Syvende anbringende vedrører afgørelsens mangelfulde begrundelse.

Sag anlagt den 4. august 2011 — Telefónica mod Kommissionen

(Sag T-430/11)

(2011/C 282/86)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Telefónica, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J. Ruiz Calzado, M. Núñez-Müller og J. Domínguez Pérez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande

- Annulation af afgørelsens artikel 1, stk. 1.
- Subsidiært, annulation af afgørelsens artikel 1, stk. 4 og 5.
- Mere subsidiært, annulation af afgørelsens artikel 4 eller i givet fald ændring af bestemmelsens rækkevidde.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige af sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det foreliggende søgsmål er anlagt til prøvelse af Europa-Kommissionens afgørelse af 12. januar 2011 om skattemæssig afskrivning af finansiell goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), som Spanien har gennemført.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-429/11, BBVA mod Kommissionen.

Sag anlagt den 4. august 2011 — Iberdrola mod Kommissionen

(Sag T-431/11)

(2011/C 282/87)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Iberdrola, SA (Bilbao, Spanien) (ved advokaterne J. Ruiz Calzado, M. Núñez-Müller og J. Domínguez Pérez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsens artikel 1, stk. 1, annulleres.
- Subsidiært annulleres delvist afgørelsens artikel 1, stk. 4 og 5.
- Subsidiært annulleres eller ændres om nødvendigt afgørelsens artikel 4, og
- Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende søgsmål er anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse af 12. januar 2011 om skattemæssig afskrivning af finansiell goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder, truffet i sag nr. C 45/2007 (ex NN 51/2007, ex CP 9/2007), og som Spanien har gennemført.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-429/11, BBVA mod Kommissionen.

Sag anlagt den 3. august 2011 — Europäisch-Iranische Handelsbank mod Rådet

(Sag T-434/11)

(2011/C 282/88)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europäisch-Iranische Handelsbank AG (Hamburg, Tyskland) (ved solicitors S. Gadhia og S. Ashley, advokat H. Hohmann, D. Wyatt, Queen's Counsel, og barrister R. Blakeley)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Afsnit B, stk. 1, i bilag I til Rådets afgørelse 2011/299/FUSP ⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren.
- Afsnit B, stk. 1, i bilag I til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2011 ⁽²⁾ annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren.
- Det fastslås, at artikel 20, stk. 1, litra b), i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP ⁽³⁾ ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Det fastslås, at artikel 16, stk. 2, i Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 ⁽⁴⁾ ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort fem anbringender gældende.

- 1) Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har tilsidesat formforskrifter, idet:

— Det ikke har givet en fyldestgørende, præcis og tilstrækkelig begrundelse, og

— Det ikke har overholdt retten til forsvar og retten til effektiv domstolsbeskyttelse.

- 2) Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved fastlæggelsen af, om kriterierne for at lade sagsøgeren være omfattet af de omtvistede foranstaltninger, var opfyldte, idet de transaktioner, som angiveligt har medført sagsøgerens optagelse på listen, enten var tilladt i henhold til eller var i overensstemmelse med den kompetente nationale myndighed (den tyske centralbank) afgørelser og retningslinjer.

- 3) Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har tilsidesat sagsøgerens berettigede forventning om ikke at blive underlagt sanktioner, idet Rådet har pålagt restriktive foranstaltninger som følge af adfærd, der var tilladt af den kompetente nationale myndighed. Subsidiært indebar det forhold, at sagsøgeren under sådanne omstændigheder blev underlagt sanktioner, en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og sagsøgerens ret til at forvente ordentlig administration.

- 4) Med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at optagelsen af sagsøgeren på listen udgør en tilsidesættelse af sagsøgerens ejendomsret og/eller sagsøgerens ret til at udøve sin virksomhed, og optagelsen er en åbenbar tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

- 5) Med det femte anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at såfremt den bemyndigelse, som Rådet angiveligt har handlet i henhold til, er bindende, er den ulovlig, idet den er i strid med proportionalitetsprincippet.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2011/299/FUSP af 23.5.2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 136, s. 65).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2011 af 23.5.2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 136, s. 26).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25.10.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1).

Rettens kendelse af 14. juli 2011 — Apotheke DocMorris mod KHIM (Gengivelse af et grønt kors)

(Sag T-173/10) ⁽¹⁾

(2011/C 282/89)

Processprog: tysk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 179 af 3.7.2010.

Rettens kendelse af 14. juli 2011 — Apotheke DocMorris mod KHIM — (Gengivelse af et grønt og et hvidt kors)**(Sag T-196/10)** ⁽¹⁾

(2011/C 282/90)

Processprog: tysk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 179 af 3.7.2010.

Rettens kendelse af 12. juli 2011 — SNCF mod KHIM — Infotrafic (infotrafic)**(Sag T-491/10)** ⁽¹⁾

(2011/C 282/91)

Processprog: fransk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 13 af 15.1.2011.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 5. juli 2011 — V mod Parlamentet

(Sag F-46/09) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansat — ansættelsesvilkår — fysisk egnethed — lægeundersøgelse i forbindelse med ansættelsen — beskyttelse af fysiske personer med hensyn til behandling af personoplysninger — lægens tavshedspligt — overførsel af lægelige oplysninger mellem institutioner — retten til respekt for privatlivet)

(2011/C 282/92)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: V (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne É. Boigelot og S. Woog)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved K. Zejdová og S. Seyr, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (ved M.V. Pérez Asinari og H. Kranenborg, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af lægeudtalelsen om manglende fysisk egnethed af 18. december 2008, dels påstand om annullation af tilbagekaldelsen af det tilbud om ansættelse, som tidligere var blevet fremsat til sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Afgørelsen af 19. december 2008, hvorved Europa-Parlamentet tilbagekaldte det tilbud om ansættelse, som det havde fremsat til V, annulleres.
- 2) Europa-Parlamentet tilpligtes at betale V et beløb på 25 000 EUR.
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Parlamentet.
- 4) Europa-Parlamentet bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgerens omkostninger.
- 5) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der har inter-
veneret i sagen, bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 11 af 16.1.2010, s. 40.

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 20. juli 2011 — Gozi mod Kommissionen

(Sag F-116/10) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — bistandspligt — vedtægts artikel 24 — godtgørelse af advokatombudsninger afholdt inden for rammerne af en straffesag for en national ret)

(2011/C 282/93)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Sandro Gozi (Rom, Italien) (ved advokat G. Passalacqua)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om afslag på ansøgningen om godtgørelse af de sagsomkostninger, som sagsøgeren har afholdt inden for rammerne af en straffesag for en ret i en medlemsstat.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Sandro Gozi betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 19.2.2011, s. 38.

Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 5. juli 2011 — Coedo Suárez mod Rådet

(Sag F-73/10) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — erstatningssøgsmål — stiltiende afvisning af ansøgningen om erstatning, efterfulgt af et udtrykkeligt afslag på nævnte ansøgning — for sen indgivelse af den forudgående klage over den stiltiende afvisning — afvisning)

(2011/C 282/94)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Angel Coedo Suárez (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Rodrigues, A. Blot og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved K. Zieleškievicz og M. Bauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse om afslag på sagsøgerens ansøgning om erstatning og om afslag på ansøgningen om erstatning for den lidte økonomiske og ikke-økonomiske skade.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 6.11.2010, s. 63.

Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 5. juli 2011 — Alari mod Parlamentet

(Sag F-38/11) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2009 — interinstitutionel overførsel i det forfremmelsesår, hvor tjenestemanden ville være blevet forfremmet i hans oprindelige institution — den institution, der har kompetence til at afgøre, om den overførte tjenestemand skal forfremmes)

(2011/C 282/95)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Gianluigi Alari (Bertrange, Luxembourg) (ved advokaterne S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved S. Alves og M. Ecker, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om ikke at forfremme sagsøgeren i forfremmelsesåret 2009.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Europa-Parlamentet bærer sine egne omkostninger og betaler Gianluigi Alari's omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 179 af 18.6.2011, s. 22.

Sag anlagt den 19. juli 2011 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-41/11)

(2011/C 282/96)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af den af OLAF's generaldirektør truffne afgørelse om afslag på sagsøgerens ansøgning om forlængelse af vedkommendes kontrakt som midlertidig ansat, jf. artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den af OLAF's generaldirektør truffne afgørelse af 11. februar 2011 om afslag på sagsøgerens ansøgning om forlængelse af vedkommendes kontrakt som midlertidig ansat, jf. artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 12. juli 2011 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-66/11)

(2011/C 282/97)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne S. Rodrigues, A. Blot og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af den af formanden for udvælgelseskomitéen »EPSO/AST/111/10 (AST 1)« truffne afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til færdighedstesten.

Sagsøgerens påstande

- Principalt:
 - Annullation af afgørelsen af 7. april 2011 om afslag på at give sagsøgeren adgang til at deltage i færdighedstesten for udvælgelsesprøve EPSO/AST/111/10 — Sekretærer i lønklasse AST 1.

- Følgelig fastslås, at sagsøgeren genindtræder i den ved nævnte udvælgelsesprøve fastsatte ansættelsesprocedure, om fornødent ved afholdelse af en ny færdighedstest.
- Subsidiært: i tilfælde af, at sagsøgeren ikke får medhold i den principale påstand, tilpligtes sagsøgte at betale et beløb, som foreløbigt og efter billighed fastsættes til 20 000 EUR i erstatning for det økonomiske tab, med tillæg af morarenter i henhold til den lovbestemte rentesats fra den dato, hvor der afsiges dom i sagen.
- Under alle omstændigheder tilpligtes sagsøgte at betale et beløb, som foreløbigt og efter billighed fastsættes til 20 000 EUR i erstatning for det ikke-økonomiske tab, med tillæg af morarenter i henhold til den lovbestemte rentesats fra den dato, hvor der afsiges dom i sagen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 15. juli 2011 — ZZ mod Kommissionen**(Sag F-68/11)**

(2011/C 282/98)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: ZZ (ved lawyers S. Rodrigues, A. Blot og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Kommissionens afgørelse om at bringe sagsøgerens tidsubestemte ansættelseskontrakt til ophør.

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annulation af den af Kommissionens ansættelsesmyndighed truffene afgørelse af 30. september 2010 om at bringe sagsøgerens tidsubestemte ansættelseskontrakt til ophør.
- Samt, om fornødent: Annulation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 14. april 2011 om afslag på den klage, der blev indgivet den 23. december 2010 i henhold til artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 20. juli 2011 — ZZ mod Revisionsretten**(Sag F-69/11)**

(2011/C 282/99)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: ZZ (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Revisionsret

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Revisionsrettens afgørelse om ikke at ansætte sagsøgeren i stillingen som direktør for afdelingen for menneskelige ressourcer og om at ansætte en anden ansøger i stillingen.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af Revisionsrettens afgørelse om at ansætte en anden person i stillingen som direktør for afdelingen for menneskelige ressourcer og af afgørelsen om ikke at ansætte sagsøgeren i denne stilling.
- Om fornødent: annulation af afgørelsen om afslag på klagen.
- Revisionsretten tilpligtes at betale erstatning for det lidte økonomiske tab, hvilket består i tabet af de økonomiske rettigheder, der er forbundet med de anfægtede afgørelser (herunder hvad angår karriere og pensionsrettigheder), og følgelig betaling af disse rettigheder fra den 1. januar 2001.
- Revisionsretten tilpligtes at betale en symbolsk erstatning på 1 EUR for lidt ikke-økonomisk tab.
- Revisionsretten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 21. juli 2011 — ZZ mod Kommissionen**(Sag F-70/11)**

(2011/C 282/100)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: ZZ (ved advokat F. Frabetti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af sagsøgerens bedømmelsesrapport for perioden fra den 1. januar 2008 til den 31. december 2008.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af sagsøgerens bedømmelsesrapport for perioden fra den 1. januar 2008 til den 31. december 2008; nærmere bestemt den del af denne rapport, der er udfærdiget af EUROSTAT for samme periode.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 25. juli 2011 — ZZ mod Kommissionen**(Sag F-73/11)**

(2011/C 282/101)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz og A. Blot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelsen om ikke at give sagsøgeren adgang til bedømmelsesfasen i forbindelse med den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/181/10.

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annulation af Det Europæiske Personaleudvælgelseskontors (herefter EPSO) afgørelse af 20. august 2010 og af 15. september 2010, hvorved sagsøgeren blev underrettet om, at han ikke havde fået adgang til bedømmelsesfasen i forbindelse med den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/181/10 (herefter »den anfægtede afgørelse«).
- Samt, om fornødent: Annulation af EPSO's afgørelse af 15. april 2011 om afslag på hans klage af 10. november 2010 over førnævnte afgørelse (herefter afgørelsen om afslag).
- Følgelig fastslås det, at sagsøgeren genindtræder i udvælgelsesproceduren, om nødvendigt ved gennemførelsen af en ny prøverunde.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 19. juli 2011 — Putterie mod Kommissionen**(Sag F-31/07 RENV) ⁽¹⁾**

(2011/C 282/102)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret efter en mindelig bilæggelse af tvisten.

⁽¹⁾ EUT C 117 af 26.5.2007, s. 38.

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA